

aspergit, *ibid.* Apparens S. Vincentio Ferrerio eum est ad virginatam extortata, XVIII, 676, 1.

Quae *beata Virgini consecrati loci.* Cur in monte Esquilino coli voluerit, V, 203, 2. Beata Maria in columna, celebris Casaraugusta locus, XIV, 405, 1. Ejus memoria celebris in Hispania, XVII, 453, 2. Beatae Virgini sexaginta tres basilicas (quot nempe sunt in corona una salutaciones angelicae), Roma pie edificavit, VIII, 22, 2. Rosarium legere ei pergratum, X, 308, 2. Auctoris ad eam votum, XIV, 620, 1.

MARIA MAGDALENA (S.). 1. *Ejus vita et conversio.* S. Maria Magdalena una tantum fuit non plures, XVI, 120, 2 et seq. Fuit Judaea natione, sed habitasse videtur in Galilaea, 121, 4. Unde nomen habuerit Magdalene, 132, 1. An fuerit conjugata, *ibid.* Breve ejus vitae compendium, XI, 172, 4. Cur dicitur peccatrix, 121, 2. Bis duntaxat Christum unxit, XV, 544, 2; XVI, 121, 1. Ipsa a Christo depurata, vim gratiae ostendit, XVI, 121, 2. Cur venerit in domum Pharisaei: ejus pia impudentia, 122, 1. Fuit alta et procer, 122, 2; 132, 2. Genibus nixa pedes Christi lavit, 122, 2. Quomodo Christi ad mensam accubentibus pedes retro stans lavare potuerit, IV, 372, 1. Ejus vercundia, XVI, 422, 2. Fuit a Christo toto amoris sagittata, 123, 4. Lacrymarum copiam fudit, *ibid.* Capillis Christi pedes terxit, et eos osculata est, 123, 2. Lacrymis suis delictorum veniam consequi meruit, XII, 81, 2. Confortur cum uxore Osee, XIII, 287, 1. Ejus publica poenitentia, XVI, 124, 2; 128, 1. Quid ejus unguenta denotent, 124, 1. Ejus hereticae virtutes, 124. Placuit Christo prae reliquis sanctis, 124, 2. Magna ejus dilectio, 125, 2 et seq.; 127, 4, 2; 128, 2 et seq. Non audebat coram Christi facie comparare, 127, 1. Quando ei peccata remissa fuerint, *ibid.*, 2 et seq.; 129, 2. Quae gratiae ei a Christo concessae, *ibid.*, 2. Septem ejecit ex ea demonia, 132, 2. Quomodo facta sit ex lebebe phila, XIV, 545, 2.

2. *S. Mariae Magdalene conversae amor erga Christum.* Conversa ubique Christum secuta est, XVI, 130, 1. Sedebat secus pedes Jesu, eum avidissime audiens, XVI, 154, 1. Marthae a Christo praefertur, 157, 1. Gerit vitae contemplativae typum, 158, 2. Cognito Christo advenisse ad fratrem suum Lazarum excitandum, illico ad eum venit, 381, 2 et seq. Ad pedes ejus cecidit orans, *ibid.*

Unguentum pretiosum super caput Christi effudit, 503, 2. Item super pedes, et quomodo, XV, 544, 2; XVI, 503, 2. A Christo excusatur, XV, 546, 1 et seq. Cur mortuum Christum ungere non potuerit, *ibid.*, 2. Ejus factum semper in Ecclesia recolendum promittitur, 547, 1. Ejus erga patientem Dominum affectus, XX, 307, 2. Indivulsa assabat cruci, XVI, 638, 1, 2. Dux fuit aliarum mulierum sepulcrum aduentum, XV, 650, 1; 652, 2 et seq.; XVI, 624, 1. De Christo nimis anxia est,

solicita fuit, V, 216, 2. Ejus ardens studium, et Domini quarendi desiderium, XVI, 624, 2; 628, 2, 1. Videt eum nec agnoscit, 626, 1. Varii ejus querentis affectus, *ibid.* et seq. Unde Dominum agnovit, 627, 2. Cur is tunc ab eo tangi se noluisset, 628, 1 et seq. In ejus capitis fronte adhuc vestigia digitorum Christi remanent, 629, 4. Viso Christo in hortu propere ad socias rediit, et rursus cum iis eundem redivivum conspexit, 630, 1. Est Apostolorum apostola, *ibid.*

3. *S. Mariae Magdalene perpetua poenitentia.* Perpetuo peccata sua plangit, IX, 177, 2. Ejus poenitentia, XII, 347, 2. Ejus poenitentis devotio, XVI, 124, 2. Post peccatorum remissionem totam vitam in eremo, in lacrymis, gratiarum actione, et contemplatione transigit, XIII, 313, 4. Quando cum sociis in exilium pulsa, Massiliam oppulerit, ejus vita in Bauma, XVII, 2, 1; 189, 1, 2. In deserto vitam plane angelicam egit, XVI, 130, 1. Assidue in Bauma Christum crucifixum contemplabatur, XIV, 520, 2. Pascebat sui lacrymis, V, 444, 2. Solo cantu pasta fuit angelico, XV, 121, 2. Septies per diem angelos canentes audit, XI, 172, 1. Quotidie septies in caelum toto corpore rapiebat, XVIII, 62, 1. Qua ratione demonum et suae spelunca fugavit, II, 303, 2. Conversionis speculum, et perfectae poenitentiae exemplar fuit, I, 665, 2; XI, 457, 1. Massiliensium apostola fuit et fidem Christo in Gallia disseminavit, XVI, 630, 1; XVII, 88, 2. Ex vi amoris mortua est, XXI, 282, 2. Ex ore cranii ejus vitis germinavit, XI, 762, 2. Ejus monumenti inscriptio, XVI, 121, 4.

MARIA ALPHAI et Cleophae uxor. Maria Alphai et Cleophae uxor, una et eadem est, modo mater Jacobi et Joseph, XV, 336, 2 et seq.; 638, 2; XX, 648, 1. Non fuit beatae Virginis soror, sed consobrina, XX, 648, 1. Quos filios habuerit Apostolos, *ibid.* Quatuor habuit filios, XV, 336, 2 et seq.; 638, 2. Duas insuper filias quas S. Epiphanius et Theophylactus vocant Mariam et Salomeam; alias dicuntur Esther et Thoma, XV, 97, 2. Sex habuit proles, nec aliam fuisse dici potest quae Simonem peperit, XVI, 97, 1. Maria uxor Cleophae contra sepulcrum sedebat, XV, 641, 2. Venit Dominum sepulcrum ungere, 648, 2. Fuit sancta mulier, XX, 6, 2. An et quando Verulas venerit, XVII, 480, 2. Sancta in Judaea mortua est, inde translata ejus corpus Verulas in Italiam, ubi requiescit, XV, 641, 2; XVII, 420, 1, 2; 256, 1; XX, 497, 1.

MARIA EGYPTIACA (S.). S. Maria Egyptiaca in templo sepulcri Domini ei conversae fuit, XI, 265, 2. Sacram Synaxim secum accepit in desertum vadens, XIV, 473, 1. Annos quadraginta septem sine ullo cibo terrestri peregit, XIV, 482, 2. Quamdiu in eremo manserit, duobus panibus et oleibz victitans, et quamdiu sine vestibus, II, 433, 1, 2. Per totum istud tempus nullum mortaliu vidit, XIX, 103, 4. In deserto vitam angelicam vixit,

eamque Zosimo narravit, IX, 560, 1; XVII, 169, 1. Ibi a spiritu luxuriae diu fuit tentata, et tot annos acres libidinis stimulos sensit, quot in luxuria viverat, id est, septem decem annos, IX, 92, 2; XV, 241, 1; XVI, 375, 1; XVIII, 296, 2. A Zosimo terrae mandari voluit, X, 279, 1. Ejus morientis vox, V, 441, 2. Canens: *Nunc dimittis, Domine*, percepta Eucharistia, mortua est, XVI, 74, 1. Ei mortuae leones fossam paraverunt, XI, 267, 2.

MARIA D'OIGNIES (S.). S. Maria d'Oignies suae salutis revelationem accepit, I, 669, 2. De salute sua facta certior, extra se prae gaudio quasi rapta fuit, V, 476, 2. Quomodo libidinis tentationes superavit, XVIII, 300, 1. Ex contactu manus virilis et devotione, motus primos carnis sensit, V, 493, 2. Sollicita cor suum custodiebat, 124, 1. Ad dies multos nullam cogitationem inordinatam habuit, VI, 234, 1. Ejus cum angelis et sanctis familiaritas, XVII, 62, 1; XIX, 54, 2. Assidue cum Christo, beata Virgine et diversis sanctis agebat, ut singulos ex habitu et voce nosset, XVI, 359, 1. Flecebat genua ante imaginem beatae Virginis, quoties salutationem angelicam recitabat, XVI, 27, 2. Ex solo odore cognoscebat an quis in Dei gratia esset, V, 259, 1. Vidit matrem suam in inferno sepultam, V, 425, 2. Audiens a Deo matrem suam esse damnatam, ejus voluntati acquievit, XV, 189, 1. Maria d'Oignies quam ad Christum transire attenderet, XXI, 414, 2. Diu in morbo sine ullo cibo et sola Eucharistia vixit, XIV, 471, 1; XV, 121, 2; XVI, 385, 1. Ex Extrema-Untione quos fructus perceperit, XX, 218, 1. Ejus in morte vox, V, 441, 1. Moriens risit, et ridens est mortua, VI, 518, 2.

MARIA IMPERATRIX. Maria, uxor Ottonis Tertii imperatoris, innoxium falso adulteri accusans, ipsa ob adulterium publice crematur, IX, 603, 1; XIII, 485, 1.

MARIA INFANTICIDA. Maria infanticida navem ingressa, ea progrederi non potuit, sed ea in mare expulsa, confesum progressa est, VI, 381, 1.

MARIANNES. Mariannes, Herodis Agrippae Junioris filia, interperantia XVII, 415, 2.

MARINA (S.). S. Marinae monache casillas, patientia, innocentia, XIII, 187, 2. S. Marina, falso diffamata, sed patienti, obsessam quamdam a diabolo liberavit, V, 517, 1. S. Marinae columba in tormentis corroborevit, XI, 705, 2. Ei martyrii coelestem coronam columba imposuit, VII, 579, 2.

MARINUS (B.). B. Marinus, Petri Damiani frater, solenni ritu se obsequio beatae Virginis dedicavit, IX, 112, 2. Ejus mors, *ibid.*

MARIS. Maris episcopus Chalcedonis, Juliano Apostatae cecitatem exprobranti, respondit, VI, 300, 1; XIX, 406, 2.

MARISCA. Marisca ficus insipida et morbus ani, III, 291, 2.

MARITIMUS. Maritimae urbes cur male moratae, XIX, 325, 2. Maritimae urbes majorem habent peccandi occasionem, XV, 291, 2.

MARITUS. 1. *Maritorum jura.* Maritus *rex* est uxoris et familiae, V, 348, 2. Maritus suos Hebraei vocabant *Baniti*, id est *Domine mi*, XII, 320, 1, 2. Maritus jus in uxorem habet succedatque in locum patris, 321, 2. Est quasi dominus uxoris suae, XI, 642, 1; XII, 30, 1; XIV, 459, 1. Marito subjectionem debet mulier, XVIII, 662, 1. Mariti mores sint ei lex, XIX, 108, 1. Maritus erat apud Romanos uxoris iudex, XI, 642, 1. Maritus licitum et uxorem adulteram apud iudices accusare, XV, 66, 2. Ei quatenus adulterum occidere liceat, non tamen citra culpam apud Deum, V, 182, 1, 2. Adulteram retinens stultus et impius est, 586, 2. Ejus magna cruor est uxor suspecta de fide, vel pigra, vel improvida, VI, 491, 1. Mariti, ex uxoris pollutione, dolor et ignominia grandis est, XIII, 618, 2.

2. *Mariti officia.* Maritus in familia regenda sit prudens et sciens, XX, 318, 2. Sint mariti sapientes et prudentes potius quam opulenti et nobiles, IX, 245, 4. Nonorent uxorem, et cur, XX, 318, 2; 319, 1. Sint uxori benevoli, VI, 493, 2. Magnificenti uxoris castitatem et continentiam, X, 13, 1. (*Vide* VIX, CONIUG, MULIER, UXOR).

3. *Quomodo olim mariti uxores ducebant.* Mariti olim uxores emere debebant, III, 584, 2. Maritus expandens oram vestimenti in feminam apud Hebraeos, hoc ritu eam in conjugem accipiebat, XII, 607, 2. Mariti poterant primo anno ad bellum procedere, sed non poterant ad hoc cogi, III, 385, 1, 2.

MARIUS CURIUS. Marius Curius Dentatus Romanus munera Samnitium admittere noluit, I, 620, 2.

MARIUS CAIUS. Caius Mario dictaturam aquila promisit, XII, 624, 1. Caii Marii oculi radios ex se vibrabant, X, 202, 1. Quomodo Sylla reipublicam Romanam invadenti se opponens complices collegit, IV, 419, 2. Commodo rapta occasione hostes debellavit, II, 268, 2. Caius Marius insignis fuit pudicitiae vindex, II, 340, 2. Caii Marii ambitio impotens, XIV, 221, 2.

MARIUS ET MARTHA (SS.). Marius et Martha Romanae Perside venire ut sepulchra Apostolorum viscerent, XVIII, 16, 1. Ille ab hac conversione, XIX, 205, 1. SS. Marius et Martha quo pacto martyrii coronam adepti sint, IV, 271, 1, 2. Cum filiis martyrii adepti sunt, eo quod martyres captivos visitassent et aluissent, XV, 278, 2 et seq.; XVI, 621, 2.

MARNAS. Marnas Deus Gentilium, IV, 565, 4. Marnas idolum fuit Gazensium, cujus fanum dictum Marnaeum celebre fuit, a quo id successum, XIV, 454, 2. Marnae fanum Gaze Theodosius imperator dirui jussit, XII, 295, 1.

MAROTH. Maroth dupliciter sumi potest, XIV, 74, 2. Tropologicè gehennam significat, 75, 1.

MARS. Mars an sit Deus Mazim, XIII, 160, 1. Ei cur sit aries sacer, 101, 1. Marti equus sacer est, XXI, 138, 2.

MARS stella. In stella Marte an habitent homines, X, 396, 1.

MARSI Marsi an per incantationes a serpentibus illasi sint, XVII, 437, 1.

MARSILIUS. Marsili de Padua error de S. Pauli episcopatu, XVII, 444, 2.

MARTHA (S.). S. Martha non fuit hæmorrhøissa a Christo curata, XV, 684, 2. S. Marthæ hospitalitas, XVI, 453, 2. Ejus sollicitum ministerium, 454, 1. Et turtatio, *ibid.*, 2. Postponitur Mariæ quoad sortem, 457, 1. Typum vitæ activæ gerit, 457, 2. Una cum sorore Christo fratris sui Lazari perennium significavit, 484, 2. Eorum modesta petitio, *ibid.*, Cur ipsæ ad Dominum non ierint, *ibid.* Erant ipsi charæ, *ibid.* Cur multi Judæorum eas solum venerint mæstas ob fratris mortem, 488, 2. Cur ipsa Christo occurrat, non Maria, *ibid.* Cur expostulat cum eo de mora adventus, 489, 1. Exigua ejus fides, 490, 1; 494, 2. Modeste voluntatem suam in Christum resignat, 489, 1. Cur fratris corpus insepultum non servavit, *ibid.* A Christo ejus fides exaccutur, 491, 2; 493, 2. Sororem silentio monet adesse Christum, 491, 1. Alternans motus fideli et diffidentie habuit, 518, 2. An et cur convivio Simonis Leprosi ministraret, XV, 544, 2. Martha quia Christum hospitio recepit, ab eo mercedem accepit, dum ei morienti apparere dignatus est, XVI, 454, 1.

MARTIALIS poeta. Martialis poeta nugarum est, XIV, 410, 1. SS. Trinitatem irrisit, IX, 488, 2.

MARTIALIS (S.). S. Martialis episcopus an fuerit puer ille quem Christus in medio statuit, aut puer habens quique panes hordeaceos et duos pisces, XV, 399, 1. Quando sit mortuus, et ejus baculus miraculosus, XVII, 9, 1.

MARTIANUS (S.). S. Martinianus an primus Syracusarum episcopus, XVII, 439, 1.

MARTINIANUS (S.). S. Martinianus eremita quomodo ignem concupiscentie extinxerit, XIII, 342, 1. Ignem a templo S. Anastasie arrepto codice Evangeliorum compescuit, XV, 2, 2.

MARTINUS (S.) martyr. Martini martyris in morte generositas.

MARTINUS (S.) I. Pontifex. S. Martinus quam libere Constantem imperatorem coarguit, XX, 287, 1. In templo sanctæ Mariæ Majoris a morte fuit preservatus, V, 204, 2.

MARTINUS (S.) episcopus Turonensis. 1. S. Martinus pauperem nudum Ambiani vestiens, Christum vestisse visus est, V, 440, 1; XII, 633, 2. Et apparuit Christus tectus illa chlamyde, quam is pauperi dederat, IX, 440, 1. Ejus elemosinas quantopere Christo plauerit, et quam magnifice eam vulgavit, XV, 482, 2; XVII, 225, 2. Nonnisi coactus diaconatum accepit, XI, 292, 2.

2. Sacra Scripturæ testimonio episcopatu dignus judicatur, XI, 224, 1. Licet episcopus, novachi tamen officium non deseruit, XVIII, 459, 1.

Ejus constantia, hilaritas, pietas, patientia, XIX, 324, 1. Ejus spes viva et infracta, XX, 243, 2. Pia ejus præsumptio de Dei benignitate, 666, 1. Non timuit captus a prædonibus, V, 381, 2; VI, 361, 1. 2. Ejus coram latrone securitas et libertas, XII, 201, 2. Ictu a latrone in caput intentato perensem non timuit, II, 340, 2. S. Martinus munerum contemptor egregius, XIII, 71, 1. Sacerdotem prætulit regi, XX, 97, 2. Quantum damni senserit ex communicatione cum hæreticis, 637, 1. Ejus patientia in verberibus, XI, 633, 1. Quam patienter Brixionem clericum suum calumniatorem tolerarit, et quam in eum fuerit beneficium, I, 377, 2; XIV, 493, 1; XV, 575, 2.

3. S. Martini in discendo et persuadendo gratia et efficacia, I, 693, 1. Super sacrificantis ejus caput globus igneus apparuit, II, 53, 2. Habuit donum prophetiæ, X, 258, 2. Jugiter aspiciat in cœlum, XVII, 62, 1. Quomodo Neroneum prædixit cum Antichristo venturum, XIX, 153, 1. Signo crucis agro cuidam impresso in fronte eum sanitati restituit, XII, 571, 1.

4. S. Martini mors, XIX, 324, 1. In officio et cinere mori voluit, I, 342, 1; XV, 96, 2. Moriens cœlum identidem respicere volebat, X, 398, 1. Ejus morientis vox, V, 441, 1. Ejus animam angeli in cœlum duxere, XIX, 363, 1. Ad S. Martinum pejerantes puniti, III, 598, 4.

MARTIUS mensis. In martio crescent flumina ad liquatas nives, XIX, 660, 1. Tunc erat in Judæa messis, *ibid.* Martii die vigesima quinta mundus creatus, Christus conceptus et mortuus est, XVI, 14, 2. Ab eo die multi annos Christi inchoant, *ibid.*

MARTYR. I. MARTYR QUID SIT, QUOTPLEX MARTYRUM CLASSIS, ET QUIBUS REBUS REPRESENTANTUR. — Martyr proprie quis sit, XXI, 173, 2. Martyr idem est quod testis et confessor fidei, 147, 2. Martyres sunt testes Christi, XIX, 263, 1. Martyrum tres sunt classes, prima, horum qui opere ac voluntate sunt martyres; secunda, eorum qui solo opere sunt martyres; tertia, eorum qui sola voluntate, XV, 87, 2. Martyrum quanta sit copia in Ecclesia, XXI, 470, 1, 2.

Martyres bobus representantur, V, 406, 1. Sunt agni, XI, 633, 2. Mystico designantur per equos rufos Zachariæ visos, XIV, 366, 1; 427, 1. Martyres in Judæa occisi representantur per equos rufos alio non egressos, XIV, 428, 1. Janis purpureis sunt similes, VIII, 45, 2. Per rosas designantur, X, 538, 2. Sunt purpurei Christi milites, XIV, 478, 2. Eorum vestis est rubra, sive purpurea, imo potius candida, XXI, 471, 2; 472, 1.

II. QUE TORMENTA PASSI SUNT MARTYRES ET QUANTA FORITUDINE ET CONSTANTIA EA TOLERARUNT. — Quam dira passi sunt, XXI, 90, 2. Martyres olim ex unco suspendebantur, XIII, 620, 2. Uncis quoque lacerabantur, *ibid.* Ad ignominiam flagellabantur, XV, 606, 1. Martyribus multis ore

perossa, XVII, 393, 2. Martyres multi lingua excisa sunt locuti, XX, 455, 1. Nonnulli onecti sunt fame, secus ac Dominus promisit, V, 273, 2. Mira martyrum fortitudo et sapientia, XI, 393, 2. Eorum fortitudo et virilis animus, VI, 506, 2. Eorum fortis generositas, XX, 28, 1; 416, 1. Fuit afflictione fortiores, XVIII, 452, 1, 2; 444, 1. Martyrum constantia, IX, 489, 2; 586, 2; XII, 40, 2. Martyrum Christi fides et constantia, *Psalm.* I, 385, 2 et seq., *Psalm.* II, 332, 1; 350, 1 et seq. Ignem et flammam constanter superarunt, X, 553, 2. Se mutuo ad constantiam in fide excitabant, XIX, 460, 2. Eorum quanta esset patientia, XX, 27, 2. Perfectam habuere patientiam XVI, 258, 2. Eorum constantia varia exempla, I, 406, 2 et seq. Martyris ejusdem constantia admirabilis, XII, 31, 2. His timidus et inconstantibus alios substituit Deus, XXI, 75, 2. Martyres adamantini assimilantur, V, 86, 2. Fuere in tormentis adamantes, XI, 599, 1; XII, 524, 1 (*Vide infra* IV).

Martyres fuere Dei victimæ, probatur exemplis, II, 47, 1. 2. Sunt holocausta, cur, VIII, 336, 2. Sunt victimæ quas Deus mactavit, V, 253, 2. Non restiterunt persecutoribus, XX, 204, 2. Eorum est non resistere malo, nec se defendere, XV, 171, 2.

Fidem intrepide confitebantur, IX, 460, 2; 461, 1. Voce vel scripto testabantur se Dei cultores vel Christianos, XI, 541, 2. Eorum lingua constanter Deum coram tyrannis profitebatur, V, 293, 2 et seq. Eorum exprobratio in tyrannos, VIII, 379, 1.

Martyres auditio mortis nuntio exultarunt, XIX, 309, 1. Ad tormenta velut ad epulas et triumphum anhelarunt, XIV, 308, 2; 458, 1. In penis et tormentis jubilabant, IX, 68, 1; XX, 18, 1; 49, 2. Martyres varii qui in suppliciis gavisi sunt, XVII, 456, 2. In tormentis gratias agebant Deo, XXI, 478, 1. Pro martyrio summas Deo gratias egerunt, XVII, 457, 2.

II. Unde FORITUDO, CONSTANTIA, GAUDIUM MARTYRUM IN TORMENTIS HABERENT ORTUM. — 1. Ibant ad tormenta tali, cur, VI, 111, 1, 2. Cur ita ad tormenta anhelarint, XXI, 165, 2 et seq. Quo intulit ad omnia se tormenta offerrent, X, 461, 2. Quid responderint infidelibus petentibus quare se morti offerrent, XX, 331, 2. Eorum robur et constantia unde ortum haberent, XXI, 47, 1. Quid eos excitaret ad tormenta omnia sustinenda et contemnenda, IV, 275, 2. Eorum tormenta tolerantium que esset consolatio, XIV, 610, 2.

2. Tormentis et morti per gratiam Dei et Christi insularunt, XIII, 464, 1, 2. Martyres in tormentis semper Deo fusi sunt, XIV, 498, 1, 2. In tormentis suis diffusi viribus Deo se commendantes, vires patienti et morienti impetrarunt, XX, 373, 2. In tormentis Deum invocantes, ab eo sunt confortati, XIII, 40, 2; 41, 1; 43, 1, 2. In questionibus et suppliciis assidue Deum invocabant, XV, 268, 2. Deum quam maxime dilexerunt, V, 543, 1. Divini

amoris igne succensi tormenta ridebant, XVI, 182, 1.

3. Eorum lenta constantia ex memoria æternitatis, I, 243, 2. Tormenta consideratione gehennæ vincebant, IX, 81, 2. Coronas celestes semper præ oculis habuerunt, XI, 725, 1, 2. Eorum in morte sua spes, V, 441, 2. Cœlum charo emorunt, V, 291, 2.

4. Martyrum robur ex cruce Christi, VII, 588, 2. Consideratione crucis Domini ad quilibet tormenta se animabant, XV, 360, 1. Tamen nihil tale passi sunt quale Christus, 581, 1. Eorum omnia tormenta Christus in cruce sensit, 619, 1. Illic est eorum dux, 275, 2. Martyres quomodo Christus invitet, I, 659, 2. Martyres quomodo olim a Christo lactarentur, XIII, 312, 1.

5. Vi venerabilis Eucharistiæ ad tormenta subeunda corroborabantur, IX, 438, 2. XV, 560, 1, 2; XIX, 519, 1. Hinc ipsis olim ad supplicium iuris Eucharistiæ dabatur, XIV, 470, 1.

6. Quando martyres se ad mortem pro Christo subeundam, per vitam se parabant. Operibus prævis humilitatis se ad martyrium disposerunt, XVI, 521, 2. Martyres vix fient nisi qui ante se martyri afficerent, XIX, 501, 2. Martyr an possit esse sine charitate et damnavi, XVIII, 380, 1.

III. MARTYRUM SUPPLICI EFFECTUS, FRUCTUS ET MERGES. — 1. Martyres patientes Deum summo opere glorificaverunt, X, 424, 1. Propter Deum sunt mortificati, XVIII, 451, 2. Eorum passio est triumphus Dei, 428, 2. Eorum passio Ecclesiam Dei mire illustrant, XX, 367, 1. Eorum passio et mors vita est Ecclesiæ, XVIII, 442, 1.

2. Martyres fidei professione salutem et gloriam æternam sunt adepti, XVIII, 478, 2. Martyrio suo perficiuntur et consecrantur, XIX, 371, 2. Martyr dum occiditur, in sanguine suo baptizatur, XV, 405, 1. Cœlum martyres obtinent patientia, IV, 450, 2. Statim a morte ad conspectum Dei admittuntur, XX, 207, 2. Eorum in cœlo non erit luctus, neque clamor, XXI, 370, 1. Deus illos consolatur, XIII, 44, 2. Tormentorum suorum non amplius recordantur, XII, 388, 1. Cicatrices vulnerum suorum in æternum ad gloriam retinebunt, XI, 655, 2; XVI, 281, 1; 634, 2. A suis vulneribus in cœlo decolorantur, VI, 322, 3. Rosæ coronantur, IX, 627, 1. His palmæ cur in manibus dantur, XXI, 172, 2; 174, 2. Eorum insigne est palma, XIX, 490, 2. Martyrum aureola que et qualis sit, XIII, 171, 2. Eorum animæ sub altari quomodo vindictam clamant, et qualem, XXI, 450, 1, 2. Quem legatum in fine sæculi ad Christum mittent, et quid is ab eo petet, 285, 2. Regnant mille annis quibus, 349, 1 et seq.

3. Eorum in terra dignitas, gloria, bonus odor, XIII, 441, 2. Eorum vincula sunt gloriosa, XIX, 410, 2. Eorum plurimi in carcere detenti lapsos mittebant ad episcopos, orantes ut penas eis relaxarent, XVIII, 427, 2. Præferendi sunt priscis sa-

plentibus, V, 523, 1. Eorum elogio, XX, 367, 1. Eorum agones Ecclesie quare celebrari et conscribi iusserit, et eorum festa celebrari, X, 429, 1, 2. Eorum festa in usu tempore S. Hieronymi, XVIII, 553, 1. Eorum sepultura primi Christiani epulis alatis honorabant, X, 100, 2. Eorum corpora decenter sepelienda sunt, XVII, 157, 2. Cur olim sub altari sepelirentur, XXI, 147, 2. Eorum memorie quae vocentur, X, 523, 1.

4^o *Martyrum mors multos peperit Christianos*, XVI, 508, 2. Eorum sanguis semen est Christianorum, XVII, 272, 2. Eorum mira constantia multos spectantium ad martyrium subeundum animavit, XIV, 448, 2. Martyr est velut granum sinapis, XV, 329, 2. Eorum hospites et sustentatores saepe fieri martyres meruerunt, IX, 369, 1. Plurimi martyres effecti eo quod martyres honesta sepelissent, X, 279, 2.

5^o *Martyr quilibet esse potest*, XV, 268, 1. Martyres sunt qui divinam vitam agunt, V, 407, 2. Martyres sunt qui temptationibus probantur, IX, 92, 1. Illis accensetur qui ex charitate moribundis ministrantes emoriuntur, XIII, 443, 2.

IV. *MARTYRUM VITAE QUEDAM FACTA HISTORICA ET MIRACULOSA*. — Martyres fuere cives Nobe propter Davidem occisi, III, 402, 2. Martyres Romae fuere innumeri, XI, 382, 1, 2. Martyres primi Romae qui fuerint, XVII, 7, 2. Martyres varii sub Diocletiano imperatore, 10, 1. Martyres multi in thermis Diocletiani laborant, XXI, 20, 1. Martyres quinque Aegyptii Prophetarum nomine assumpto, quam generose pro Christo mortem oppetierunt, XIII, 41, 2. Martyres Africani plurimi stercoreum fetore enecti, XV, 276, 1. Martyrum Smyrnenium paene et constantia, XXI, 49, 1. Martyres Tyrii quam constanter martyrium subierunt, XIV, 453, 1. Martyres Lugdunenses a servis suis falso accusati, XVI, 574, 1. Martyrum Japoniorum medio in igne animositas et constantia, XIX, 461, 1. Martyris Nagraensis viso duas filias suas necari generositas, XIII, 43, 1. Martyres multi et illustres erunt sub Antichristo, XIX, 463, 2; XXI, 205, 1.

Martyris ejuſdem in corde Christi crucifixi imago reperta, XIV, 512, 1. Martyrum nonnulli iam mortui, caput manu gestarunt, V, 33, 2.

MARTYRIUM. 1^o *Martyrii etymon, natura, diversa species et effectus*. Martyrii etymon, XIX, 231, 1. Martyrium quid sit, et cuius virtutis actus, XVIII, 350, 1. Martyrium Christi in cruce fuit sacrificium proprie dictum, non tamen martyrium martyrum, XII, 42, 2. Cur vocetur calix, XV, 449, 2; XVIII, 442, 2. Martyrium vocatur altare et quavis Ecclesia, et cur, V, 203, 2; X, 429, 2; XI, 268, 2. Martyrium sine sanguine est triplex, IV, 271, 2; VI, 178, 2. Martyrium virtutum, VIII, 333, 1. Masculus materiale potest esse sine charitate et cum peccato mortali, XVIII, 380, 1. Antecedenter quatenus est opus operantis, potest esse

sine charitate, *ibid.* Consequenter ex opere operato semper eam adducit, *ibid.* Conferi igitur gratiam iustificantem, etiam primam, quasi ex opere operato, *ibid.* Martyrium omnia peccata expiat, XX, 19, 1. Iustificat ex opere operato, et operatur idem quod baptismus, XII, 226, 2; XV, 87, 2. Est baptisma, XV, 152, 2. Purgat infantes a peccato originali, XII, 226, 2. Est recta via in cœlum, XV, 210, 2. Martyrium pro sancta doctrina per sardium lapidem significatur, I, 681, 2. Ovo designatur, 472, 2.

2^o *Martyrii excellentia*, XV, 275, 2. Ejus quanta gloria, XX, 368, 2 et seq. Martyrium maxima Dei laus est, XI, 273, 2. Est actus nobilissimus, adeoque nobilior pugna et vita, et dat nobilissimam coronam, IV, 420, 1; XX, 19, 2; 28, 1. Est regale sacerdotium, XX, 288, 1. Est fructus vineæ Ecclesie, XII, 411, 2. Ejus varia elogio a SS. Patribus, XII, 441, 2; 443, 1, 2.

3^o *Martyrii exempla*. Martyrium Eleazari senis, IV, 524, 1, 2. Septem fratrum Machabæorum, IV, 526, 1, 2 et seq. Exempla constantie in martyrio, VIII, 335, 2. Matrum filios ad martyrium excitantium et offerentium exempla, I, 244, 1; IV, 531, 2; 532, 1; XVI, 615, 1, 2. Nonnulli præ ingenti gaudio exanimati, *ibid.* (Vide supra MATRES).

4^o *Ad martyrium exhortatio et stimuli*, XII, 442, 2; XXI, 281, 1. Sex stimuli ad ipsum, XX, 367, 1. Idipsum summopere desiderant viri apostolici, XV, 275, 2. MARTYRIUS (S.). S. Martyrius monachus leprosum in via repertum in humeros sustulit, et comperit se Christum texisse et sustulisse, IX, 256, 2; 257, 1; XII, 634, 1; XV, 222, 1; XVI, 139, 2; XVII, 226, 2; XX, 93, 2.

MARTYROLOGIUM. Martyrologii quæ sit origo, X, 523, 1.

MAS. Mas quando signatur, quando femina, IX, 330, 1. Mas dignior femina tripliciter, XX, 311, 4. Masculi sunt bases familiarum, 280, 2.

MASCULA, MASCULUS. 1^o *Masculus fœtus quo tempore formetur*, II, 76, 2 et seq. Quid tropologicè significet, 77, 4. Masculus natus cur offerri debebat Domino; sed quoniam sicis redimebatur, XVI, 69, 1. Masculi erant soli heredes parentum lege Mosis, non femine, II, 349, 1. Cur masculus jussit mergi Pharo, et feminas reservari, quid hoc significet tropologicè, I, 434, 1 et seq. Masculus septimus continua generatione prognatus qua vi strumas curet, XV, 214, 2.

2^o *Mascula Deo in sacrificia offerenda erant*, XII, 844, 1. Mascula esse debebat victima holocausti Deo ex voto immolanda, II, 442, 2; XIV, 566, 2. Talem qui offerant tropologicè, 567, 1. Masculus capitur hic pro forti, egregio, generoso, 566, 2. Masculi in Scriptura vocantur sancti, XI, 760, 2; 761, 1. Masculus animus Deo offerendus, II, 8, 1. Mentis proles masculæ quæ, quæ femina, I, 548, 1, 2. Masculus parit Ecclesia Dei, XXI, 243, 2.

Masculos et feminas quomodo Apostolorum synagoga peperit, XI, 760, 2.

MASINISSA. Masinissa rex Numidarum labore assiduo valetudinem tutatus est, XII, 879, 1.

MASORETHÆ. Masorethæ in id incumbant, ut S. Scripturæ integritatem tuerentur, X, 360, 1.

MASPHATH seu MASPFA. Masphath quatuor in Judæa, III, 301, 1. Maspha urbs Juda sita fuit in monte, et satis celebris; quæ in ea gesta, XIII, 351, 1. An duplex fuerit urbs, una in Juda, altera in Israel sita, puta in monte Galaad, *ibid.*, 2. Maspha una in confinio tribus Benjamin et Juda, alia in tribu Gad, alia in tribu Ruben, IV, 427, 1, 2.

MASSA. Massa picea objecta a Daniele draco Babylonius disruptus est, et unde, XIII, 192, 2. Massa plumbea in ore amphoræ a Zacharia visæ quomodo concipiendi sit, quid significet, XIV, 420, 2.

Ad massam perditionis qui proprio pertineant, XVIII, 170, 2.

MASSALIANI, Massaliani seu Enchite docebant semper orandum, non manibus laborandum, XVI, 392, 1, 2.

MASSILIA, MASSILIENSES. Massiliam quando apperit Lazarus cum sororibus, XVII, 189, 1, 2. Massilienses pestis tempore immolabant pauperem omnibus malis civitatis onustum, XVIII, 284, 1.

MATER. 1^o *Matrum amor et officia erga filios*. Mater et Deus in homine formando pariantur, XI, 564, 1, 2 et seq. Matris amor et cura circa filios, IX, 115, 2. Matres cur magis proles amant quam patres, XIII, 285, 1. His proles corpore et moribus sunt similiores quam patribus, *ibid.*, et 2. Quam matrum lactus in morte unigeniti acerbus sit, XVI, 419, 1. Matrum ploratus in cæde parvulorum, XV, 59, 1. Mater quædam visio filio quem mortuum putabat, expiravit, XI, 608, 1; XV, 405, 2. Matres quædam quam fame filios comederant, XII, 380, 1. Matris filium suum in obsidione Hierosolymæ comedentes querimonias, 543, 1.

Mater per se debet lactare prolem, III, 262, 1. Matres debore filios suos alere et lactare multis docetur rationibus, I, 239, 2. Ad eas maxime spectat puerorum educatio et institutio, VI, 404, 1. A matre pendet educatio prolium, III, 262, 3; VI, 403, 2. Sedulo educant filios et pie, XIX, 207, 1, 2. Salvabitur autem per filiorum generationem, si permanserit in fide, et dilectione, et sanctificatione cum sobrietate. Matrum robur situm est in filiis, XII, 641, 1. Mater tractat filium blandius et convitens, V, 271, 1: *Filius sapiens taciturnus patrem, filius vero stultus matrem est matris suæ*. Hinc de ejus improbitate moeret, cum eum tenerius amet, V, 271, 1; 465, 1. Magis dolet de ejus protervia quam pater, 271, 1. Mater filius immortigeris non irascitur, sed dolet, 552, 1, 2: *Ira patris filius stultus, et dolor matris quæ genuit eum*. Mater Nazianzeni, maritum Christo peperit, eumque et filium ad episcopatum

evehi vidit, XIX, 273, 1. Mater virginis Deo consecrata est socrus Dei, XVIII, 491, 1, 2. Mater et pater Samuelis, Anna, III, 260, 2. Exempla matrum offerentium Deo proles recens natas, 1, 295, 2. Ex eo illa sanctæ evaserunt, *ibid.*

Mater familias vocabatur primaria uxor, et cur, IX, 434, 2. Matres familias domi semper maneant, XIX, 330, 1. Matris familias providentia colligitur ex distributione operum et cibarium in domesticis, VI, 521, 1. Sit vigilans, X, 500, 1: *De nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis et cibaria ancillis suis*. Omnes domus partes circumlustret, 521, 2: *Consideravit semitas domus suæ, et panem otiosa non comedit*. Et clavem earum servet, 522, 1. Mater familias aedificat domum, quo sensu, V, 401, 1, 2: *Sapiens mulier aedificat domum suam; insipiens extructam quomodo destruet*.

2^o *Filiorum erga matrem officia*. Filii si matrem honorent, peccata expiant, IX, 116, 1 et seq.: *Qui diligit Deum, exorabit pro peccatis: et sicut qui thesaurizat, ita qui honorificat matrem suam*. Cur matres gaudent honore quem filii patri exhibent, 117, 4: *Qui obedit patri refrigerabit matrem*. Hi earum vitia tolerant, 120, 2: *Pro peccato matris restituitur tibi bonum*. Harum gemilus illis non sunt spernendi, 246, 1: *In toto corde tuo honora patrem tuum, et genitus matris tuæ ne obliviscaris*.

3^o *Matres de quibus aliqua mentio fit in Scriptura*. Mater Jechonia cum filio ducta est in captivitatem Babylonicam, XII, 210, 1.

Mater septem fratrum Machabæorum a variis diversimode nominatur, IV, 526, 1; 530, 1. Miris elogio celebratur a SS. Patribus, 530, 1, 2. Exhortatur filium natu minimum, 531, 1, 2. Quo genere mortis consumpta sit, 533, 1, 2 (Vide MACHABÆI).

Matres regum cur tam studiosæ in Libris Regum Scriptura nominent, XIII, 285, 1.

Mater filiorum Zebedæi, dicta Salome, quando ad Christum accesserit primas cathedras filiis suis ab eo postulans, XV, 447, 1. Idque instructum filiorum, *ibid.*, 2. Videtur excedens, 448, 1.

MATERIA. Materia saepe sumitur pro re eadem materia, XI, 520, 2. Materia formæ præparari debet congruentibus certis qualitatibus, VI, 20, 2. Materia prima colorum non est creata informis, XX, 275, 1. Materia, stylus et methodus libri Ecclesiastici, VII, 2, 2.

MATERNITAS DEI. Maternitas Dei quante dignitatis, VI, 526, 1, 2; IX, 627, 1; XV, 59, XVI, 21, 1. Quæ ex ea consequantur privilegia, XV, 59, 2 et seq. Est fons omnium benedictionum et gratiarum ei a Deo datarum, XVI, 31, 1 (Vide MARIA).

MATERNUS (S.). S. Maternus baculo S. Petri resuscitatur, IV, 21, 1. A morte resuscitatus tot annis postea supervixit, quot diebus in sepulcro jacuit, XIV, 46, 2.

MATHAN. Mathan fuit communis avas tam

5. Josephi quam beatæ Virginis, XVI, 95, 2. Tres habuit proles 96, 1, 2.

MATHANIAS, Mathanias nomen mutatur in Sedeciam, IV, 197, 2.

MATHATHIAS, Mathathias fuit ex tribu Levi sacerdos primæ classis ex stirpe Joarib, IV, 418, 1; 422, 1. Factus est pontifex et dux a Deo eum eligente, 418, 1. Ad eum spectabat pontificatum et ducatum populi capessere, tam ex designatione Dei, electione populi, quam jure successionis et propinquitatis, *ibid.* Successorem sibi designavit filium suum Judam Machabeum, *ibid.* Placuit ejus de vastatione templi et Jerosolymæ ex zelo religionis processit, *ibid.*, 2. Quo jure virum qui immolare cogebat, occiderit, 419, 2. Mira ejus in hac cæde animositas et fortitudo, *ibid.* Ipse heros inclytus quinque filios suos heroes effecit, *ibid.*

Legem sabbati certo casu non obligare interpretatus est, 420, 3. Moriturus filios animat ad acrimiam certaminis, quæ eis cum Antiocho imminerebat, 422, 2. Quam generose Judæos ab Antiocho resistendum sit adhortatus, XII, 21, 2. Quando mortuus sit, IV, 422, 2; 432, 1. An ex vulnere in bello accepto, *ibid.* Eum fuisse sacerdotem consentiunt omnes; sed pontificem fuisse negant aliqui, affirmant alii, *ibid.*, 2. Et in pontificatu æque ac ducatu successit Judas, deinde Jonathan, inde Simon, *ibid.* Cur dictus sit Abaron, id est, Fortis eorum, 443, 1. Deficientibus legitimis hæredibus, ad eum devolvitur pontificatus, 517, 1, 2. Mathathias an per Michaelem Danieli apparentem intelligatur, XIII, 463, 1.

MATHEMATICI, Mathematicorum ars quam sit vana et noxia, XVII, 356, 1, 2. Mathematici planetarum vera sit dicant, casu sit, non arte, XIII, 247, 2. Mathematici quæ eis cum Antiocho imminerebat, 422, 2. Quam generose Judæos ab Antiocho resistendum sit adhortatus, XII, 21, 2. Quando mortuus sit, IV, 422, 2; 432, 1. An ex vulnere in bello accepto, *ibid.* Eum fuisse sacerdotem consentiunt omnes; sed pontificem fuisse negant aliqui, affirmant alii, *ibid.*, 2. Et in pontificatu æque ac ducatu successit Judas, deinde Jonathan, inde Simon, *ibid.* Cur dictus sit Abaron, id est, Fortis eorum, 443, 1. Deficientibus legitimis hæredibus, ad eum devolvitur pontificatus, 517, 1, 2. Mathathias an per Michaelem Danieli apparentem intelligatur, XIII, 463, 1.

MATHEMATICA, Mathematicorum ars quam sit vana et noxia, XVII, 356, 1, 2. Mathematici planetarum vera sit dicant, casu sit, non arte, XIII, 247, 2. Mathematici quæ eis cum Antiocho imminerebat, 422, 2. Quam generose Judæos ab Antiocho resistendum sit adhortatus, XII, 21, 2. Quando mortuus sit, IV, 422, 2; 432, 1. An ex vulnere in bello accepto, *ibid.* Eum fuisse sacerdotem consentiunt omnes; sed pontificem fuisse negant aliqui, affirmant alii, *ibid.*, 2. Et in pontificatu æque ac ducatu successit Judas, deinde Jonathan, inde Simon, *ibid.* Cur dictus sit Abaron, id est, Fortis eorum, 443, 1. Deficientibus legitimis hæredibus, ad eum devolvitur pontificatus, 517, 1, 2. Mathathias an per Michaelem Danieli apparentem intelligatur, XIII, 463, 1.

MATHEMATICA, Mathematicorum ars quam sit vana et noxia, XVII, 356, 1, 2. Mathematici planetarum vera sit dicant, casu sit, non arte, XIII, 247, 2. Mathematici quæ eis cum Antiocho imminerebat, 422, 2. Quam generose Judæos ab Antiocho resistendum sit adhortatus, XII, 21, 2. Quando mortuus sit, IV, 422, 2; 432, 1. An ex vulnere in bello accepto, *ibid.* Eum fuisse sacerdotem consentiunt omnes; sed pontificem fuisse negant aliqui, affirmant alii, *ibid.*, 2. Et in pontificatu æque ac ducatu successit Judas, deinde Jonathan, inde Simon, *ibid.* Cur dictus sit Abaron, id est, Fortis eorum, 443, 1. Deficientibus legitimis hæredibus, ad eum devolvitur pontificatus, 517, 1, 2. Mathathias an per Michaelem Danieli apparentem intelligatur, XIII, 463, 1.

MATHEMATICA, Mathematicorum ars quam sit vana et noxia, XVII, 356, 1, 2. Mathematici planetarum vera sit dicant, casu sit, non arte, XIII, 247, 2. Mathematici quæ eis cum Antiocho imminerebat, 422, 2. Quam generose Judæos ab Antiocho resistendum sit adhortatus, XII, 21, 2. Quando mortuus sit, IV, 422, 2; 432, 1. An ex vulnere in bello accepto, *ibid.* Eum fuisse sacerdotem consentiunt omnes; sed pontificem fuisse negant aliqui, affirmant alii, *ibid.*, 2. Et in pontificatu æque ac ducatu successit Judas, deinde Jonathan, inde Simon, *ibid.* Cur dictus sit Abaron, id est, Fortis eorum, 443, 1. Deficientibus legitimis hæredibus, ad eum devolvitur pontificatus, 517, 1, 2. Mathathias an per Michaelem Danieli apparentem intelligatur, XIII, 463, 1.

MATHILDIS, Mathildis cum conjuge Conrado rege in matrimonio continentiam servavit, XVIII, 301, 2.

MATHUSALEM, Mathusalem quamvis cum Adam et Noe vixerit, X, 435, 2. Quo anno sit mortuus, I, 130, 2. Mathusalem salvatus videtur, XX, 337, 2.

MATRIMONIUM, 1. Ejus institutio et finis et proprietates. Matrimonii institutio, I, 94, 1, 2. Matrimonii vinculum sanxit Deus, XIV, 579, 1. Quomodo conjuges sint duo in carne una, I, 95, 1. Matrimonii bona sunt tria, et quis ejus finis, IV, 293, 1, 2. Est institutum ad sedandam libidinis sitim, V, 441, 1. Ejus finis et fructus est soboles copiosa et honorata, 443, 1. Ejus bona quibus Deus glorificatur, olim erant duo, proles et fides conjugalitatis; in ege nova accedit tertium, sacramentum, XIV,

85, 1. De eo necessario contrahendum nullum Deus dedit præceptum, I, 73, 1, 2. Matrimonium debet esse liberum XVIII, 321, 1. Parentes tamen id possunt consulere, *ibid.* In matrimonio vir et femina jus æquale habent, XV, 467, 1. Quam ejus vinculum sit actum, XVIII, 663, 1. Matrimonium est insolubile, XV, 419, 2 et seqq. Non solvitur divortio etiam licito, XVIII, 305, 1, 2.

2. Matrimonii dignitas præsertim in lege nova. Matrimonium in lege nova est verum et proprium sacramentum, ideoque sanctum et inviolabile, V, 480, 1; XVIII, 666, 1. In statu legis novæ gratiam confert, V, 441, 1. In quo ejus magnitudo præcipue consistat, 666, 1. Quatenus representat Christum et Ecclesiam, eatenus magnum est, *ibid.* Matrimonium in SS. Trinitate representatur, IX, 669, 2.

3. Quando, cum quibus et quomodo contrahendum sit. Matrimonia non sunt incestuosa inter minores, VI, 40, 2. Cur matrimonium usque ad ætatem virilem non sit differendum, IV, 270, 4. Matrimonium inibant Persæ cum matribus et filiabus, Ægyptii cum sororibus, sicut et Romani, II, 114, 2. De gradibus consanguinitatis et affinitatis olim lege Mosis prohibitis ad matrimonium ineundum, 115, 1 et seqq. An isti gradus qui ibi referuntur jure naturæ ita absolute sint prohibiti, ut in eis dispensare non possit Pontifex, 416, 1. In matrimonii vinculo quomodo Deus dispensare possit, XIII, 282, 1. Matrimonium Osee cum meretrice honestavit Dei jussio, 284, 4. Matrimonia Judæorum cum alienigenis an sint irrita, IV, 227, 2. Ea cur dissolvit Esdras, *ibid.* Matrimonia cum infidelibus noxia sunt, III, 498, 1. Matrimonium Esther cum Assuero an fuerit licitum, IV, 369, 2. Matrimonia Jodæis cum Gentilibus non erant absolute vetita, XVII, 306, 1. Matrimonium fidelis cum infideli Ecclesia irritavit, XVIII, 308, 1. Matrimonia cum Gentilibus cur irritet Ecclesia, et non cum hæreticis, XVII, 306, 1. Matrimonium catholici cum hæretica Ecclesia vetuit, XVIII, 332, 1. Matrimonium etiam septimum licitum est, etsi indecens sit, XVI, 360, 1. Matrimonii recte contrahendi ritus, XVIII, 322, 1, 2. Matrimonium inire in Domino quid sit, 321, 2. Quare conjuges populari in oculis dicantur, XI, 21, 2. Matrimonium filiarum grande opus est, X, 244, 2.

4. Matrimonii commoda et incommoda. Matrimonium felix est ubi vir et uxor boni in unum conspirant, V, 385, 2. Exempla amoris conjugum, I, 94, 1, 2. Matrimonialis fidei symbolum est turtur et columba, II, 78, 1. Ejus ad prædictas exempla, *ibid.* Unde matrimonia molesta et infesta sint, VI, 419, 2. Matrimonii incommoda, XVIII, 312, 2. Ejus actus reddebat Judæos immundos, unde postea lavabantur, II, 96, 2 et seqq.

5. Matrimonium virginalis. Matrimonii virginalis tres effectus, XV, 63, 2. Joseph et beatæ Virginis matrimonium verum, licitum et sanctum fuit, XV, 63, 1; XVI, 45, 1. *(Vide CONJUGIUM, CONJUGES.)*

MATRONA, Matrona honesta quomodo se gerat et ornet, V, 189, 2. Matrona pie olim Romæ Apostolos et sanctos Pontifices aluerunt, XVI, 433, 1.

MATTHEUS (S.). 1. Matthæi etymon, XV, 50, 2; 257, 4. Idem dictus est Levi, 257, 2. Cur per hominem denotetur, XV, 12, 2; XXI, 107, 2. Cappharnai videtur vectigalia redemisse, et in telonio sedisse, XV, 242, 2. Ejus humilitas et gratitudo, 243, 1. Quomodo a Domino vocetur, *ibid.* Voces Christi vocatus eum secutus est, 50, 2; 243, 1. Invitavit alios publicanos ad convivium præsentem Christo, 243, 2. Ejus modestia, 256, 1.

S. Matthæus usum aquæ benedictæ instituit, II, 294, 1. Æthiopes convertit ad fidem, XVII, 204, 1. Quare ab Hyrcano rege occisus, XXI, 275, 2. Fuit Æthiopia apostolorum et virginum victimam, XV, 50, 2. Eo quod castitatem Iphigeniæ persuaserat, ad aram occisus, XI, 661, 2. An fuerit senior ille qui dixit Joanni ne fletet, XXI, 422, 2. In chrysolito gemma cur adumbretur, 392, 1. Ejus typus fuit Ephraim patriarcha, 397, 2.

2. Evangelium S. Matthæi *(Vide EVANGELIA)*. S. Matthæus, an in historia venditionis Christi citet verba Zachariæ, an Jeremiæ, XIV, 485, 1, 2. S. Matthæi Evangelium apud S. Barnabam repertum est in sepulchro, XVIII, 46, 1.

MATTHIAS (S.). Matthias quid significet, idem est qui Mathathias, cui in zelo fuit similis; an idem cum Zachæo, XVII, 74, 1. Fuit et discipulis electus ad apostolatum, XVI, 444, 2. Quomodo sors super eum ceciderit, XVII, 72, 4. Tripliciter est electus, 74, 2. Quando sit in Judæa locum sulcatus, 1, 1. S. Matthæ post ascensionem an Christus apparuerit, XVIII, 399, 2. Tres ejus gnæ, XVII, 74, 2. Ejus genome de exemplo bono proximis danda, III, 41, 2. Quando sit occisus, XVII, 7, 2. Ejus reliquiæ sunt Treviris, 74, 2. S. Matthias cur in amethysto gemma repræsentetur, XXI, 396, 2. Zabulon patriarcha ei confertur, 397, 2.

MATTHIAS HOVIUS, Matthias Hovius archiepiscopus Mechliniensis *Proverbia* Salomonis assidue solvebat in Chære, ejus elogium, V, 6, 1. MATTHIAS SUECUS, Matthias Suecus quomodo in *Apocalypsin* scripserit, XXI, 12, 1.

MATULA, Matula vocatur homo vilissimus, XIII, 395, 2. Matule demonum sunt scorta, *ibid.* Matule obsequium quam vile, *ibid.*

MATURARE, Maturare ambiguum est, et varia ejus significata, *Psalm.* II, 330, 2.

MATUTINUS, 1. Matutina pluvia in Palestina quæ sit, et quando veniat, V, 499, 1; XIII, 367, 1; 504, 1; 570, 2; XIV, 476, 1. Matutinae salutationes clientum erant priscis in usu, VI, 343, 2.

2. Matutini commendatio, XII, 67, 2: *Et locutus sum ad vos mane consurgens.* Matutinum tempus institutioni est opportunum, V, 399, 1. Et quæ tunc discuntur, tota die inkerent: tunc etiam animus est sedator, *ibid.* Matutinum studium

optimum, XI, 597, 1: *Erigit mane, mane erigui mihi aurem.* Matutinum tempus propitiando Deo aptissimum, *Job*, 17, 2: *Cumque in orbem transissent dies convitii, mittebat ad eos Job et sanctificabat illos, consurgensque diluculo offerebat holocausta pro stirpibus.* Matutinum tempus idoneum ad recipiendos Dei illapsus, XVII, 94, 1. Et alia ejus commoda, *ibid.* *(Vide MANE.)*

MAURI, Mauri numerantur ab ortu Mahometismi, XV, 44, 1. Mauri apud Hispanos ad magistratus non admittuntur, IV, 260, 1.

MAURITIUS (S.), dux legionis Thebææ, S. Mauritius quam intrapide Maximiano ad idolis immolandum cogenti responderit, XII, 842, 1. Suos milites ad martyrium obendum animavit, V, 508, 2. In festo S. Mauriti operans aurifaber gentilibus verberatus ab eo conversus est, II, 472, 1.

MAURITIUS (S.) episcopus. S. Mauritius episcopus Andegavensis erat sermo silens, et silentio loquens, V, 321, 2. Quæ circumspectio in templo versaretur, XVII, 112, 2. Quare, episcopatu relicto, peregrinationem suscepit, 199, 1, 2.

MAURITIUS imperator. Mauritius imperator quanti S. Joannem Eleemosynarium faceret, X, 75, 2. Mauritius in adversis gratias egit Deo, XXI, 478, 1. Maluit hac in vita puniri quam in futura, XIII, 511, 1; XIV, 167, 1. Mauritio revelationem ex eum occidendum et privandum imperio ab eo cujus nomen a Phi inciperet, XIII, 69, 2.

MAURUS (S.). S. Maurus duodecimo ætatis anno monasterium est ingressus, XIII, 303, 2.

MAXELEDNIS, Maxelednis virgo ob virginittatis votum interfecit, XIII, 483, 2.

MAXILLA, 1. Maxilla, pars sacerdotis et victimæ, *Job*, 478, 2. Super maxillas beum quomodo jugum exaltetur, 430, 2 et seqq. 2. Maxilla percussio summum opprobrium, *Job*, 350, 1. Maxilla percussio proverbialiter dicitur de gravi ignominia et probro, XIV, 106, 1. Maxillam alteram præbere percutiendi, subinde consilii, subinde præcepti est, XV, 472, 1, 2.

MAXIMIANUS imperator. Maximianus Hercules imperator quam atrociter in Christi fideles sæverit, XIII, 456, 1. Ejus propterea castigatio et poena, XI, 593, 2. Sentienti sibi acres dolores a Deo immissos, persecutionem stitit, XXI, 458, 1.

MAXIMIANUS episcopus. Maximianus, Syracusanus episcopus, per venerabilem Eucharistiæ periculum maris invasit, XVI, 403, 2.

MAXIMILIANUS I imperator. Maximilianus I imperator fuit insignis justitiæ cultor, II, 341, 2. Labore assiduo valetudinem protraxit, XII, 579, 1. Ejus vox de vera nobilitate, V, 354, 2. Ab angelo in viam, reductus fuit, III, 406, 1. Quandiu ante mortem, assidue mortis memor fuerit, II, 323, 1; IX, 310, 4.

MAXIMINUS imperator. Maximinus reprehensus quod delatoribus nimis indulgeret, *Psalm.* II, 473, 2. Maximini imperatoris sexta persecutio in

solos Evangelii præcones, clericos et sacerdotes sæviti, XVIII, 489, 1; XXI, 252, 2. Ejus vastitas et immanitas; unde varia ei nomina indita, XXI, 442, 1. Maximine tyranni feratilis et acerbus interitus, XI, 593, 2.

MAXIMUS. Maxima nascuntur ex minimis, IX, 365, 1. Maximas res videntur incredibiles, XVII, 265, 1, 2. Ad maxima semper aspirandum, X, 183, 1.

MAXIMUS (S.). S. Maximi elogium, XII, 412, 1, 2. MAXIMUS imperator. Maximo imperatori aquila supervolans imperium portendit, XII, 624, 1.

MAXIMUS puer. Maximi pueri Africani in fide catholica profunderunt constantia, XII, 570, 1, 5.

MEGENNIUS. Megennius uxorem, quod vinum bibisset, interfecit, X, 7, 2.

MECHA. Mecha urbs Arabie Petrae, et in ea Mahometis delubrum, XI, 296, 2.

MECHANICA, MECHANICUS. Mechanici laborando pati victum parent, XVI, 86, 4. Mechanicam exercant Paulus et alii sancti, XIX, 169, 2.

MECHILDIS (S.). S. Mechildis in Christi corde omnem requiem inveniebat, V, 437, 2. Silentii fuit tenacissima, VI, 519, 1; XVII, 109, 2; XX, 324, 1; XXI, 186, 1, 2. Didicit per revelationem homines permultum quolibet die mereri posse, XXI, 87, 4. Ejus revelatio da Salomone, Semione, Origene, Trajano, X, 488, 1. Angelice loquebatur, 183, 2. Sua suavitudo omniū animos rapiebat, IX, 491, 2. Quanteper ad cælum suspiraret, XX, 490, 1. Doloribus capitis pressa, in vulnere lateris Christi levamen sensit, XV, 296, 2. In morte risit ab angelis defensa, VI, 518, 1. Mariens celesti voce in cælum evocata est, XV, 535, 2.

MEDAN. Medan non est idem locus cum Magadan, XV, 360, 1.

MEDARDUS (S.). S. Medardum puerum aquila ab imbre et cæli injuria totata est, I, 198, 1.

MEDENEMA. Medenema quæ sit urbs, XI, 252, 2.

MEDIA, MEDI. Media, sive regnum Medorum, hebraice est *Madai*, IV, 218, 4. Media vergit aliquantulum ad aquilonem Babylonis, XII, 317, 2. Media et Persia vocantur desertum, cur, XI, 328, 4. Medi sunt sagittandi peritissimi, XII, 697, 4.

MEDIATOR, MEDIATRIX. 1. Mediator vox duo significat, XIX, 197, 2. Latius patet quam conciliator, XVIII, 446, 1. Mediator, cujus auctoritate le vetus tradita, fuit Moses, non Christus, *ibid.* Quomodo mediator non sit unus, *ibid.* 2. Mediator ater Deum et hominem Christus, XVIII, 449, 1; XIX, 444, 1; Job, 243, 1. Mediator noster apud Deum sit sacerdos, XIX, 393, 4. Mediatore et pacificatore merito vocatur EHE Dei, XIV, 244, 1 (*Vide* *JESUS CHRISTUS*).

2. Mediatrice fidelium est beata Virgo, VI, 527, 1. An et angelorum, *ibid.* (*Vide* *MARIA*).

MEDICAMENTUM. Medicamenta a Deo sunt creata, X, 271, 4, 2. *Altissimus creavit de terra*

medicamenta, et vir prudens non abhorrebit illa. Nonne a ligno induleata est aqua amara? No agnitionem hominum virtus illorum, et dedit hominibus scientiam Altissimus, honorari in mirabilibus suis. Quotidie adhuc nova ab hominibus adveniuntur, 272, 2. In his curans mitigabit dolorem, et unguentarius faciet pigmenta suavitatis, et unctioes conficiet sanitatis, et non consummabuntur opera ejus. Pax enim Dei super societatem terræ. Medicamenta sunt tormenta, Job, 449, 2.

MEDICINA, MEDICUS. 1. Medici 8. gigantes iisdem litteris hebraice scribuntur, *Psalm.* II, 85, 4. Medicina est ars liberalis, X, 268, 1. Honora medicum propter necessitatem; etenim creavit illum Altissimus. Quomodo sit a Deo creata, 269, 1, 2; 270, 1. Est mundo coeva, 270, 1. Triplex medicina debetur honor, 268, 2. Quomodo olim in honore fuerit, 271, 1. Medicinæ usus et necessitas, 269, 1. Usus medici septem argumentis probatur, *ibid.* Idque in morbis gravibus, 268, 2; 270, 1. Cato censuit non utendum medicis; sic et Anaxipater, cur, 269, 4.

Medicina tortura confertur, X, 278, 1, 2. *Qui delinquit in conspectu ejus qui fecit eum, incidit in manus medici. Medicus imperitus est homicida hominum, 270, 1. Discit damno alieno, 252, 1. Plurimum medici ditiſcent, 270, 2. Medicina est per se magna, magnisque obnoxia periculis, 277, 2: *Da locum medico: etenim illum Dominus creavit, et non descendat a te, quia opera ejus sunt necessaria. Est enim tempus quando in manus illorum incurras: ipsi vero Dominum deprecabuntur, ut diverſat requiem eorum, et sanitatem propter conversationem illorum.**

Medicina amara salubres, Job, 143, 2. Medicus vulnera explicat ut curet, 143, 1. Infirmi non est medico prescribere modum quo curetur, 143, 2. Medici gloria est salus ægri, 200, 2. Medici observare debent ægri somnia, X, 194, 1. Invocare debent Deum ut ipsis cooperetur pharmacis, 270, 1. Notant morborum crises et vires, 276, 1. Medici prius curent salutem animæ quam corporis, XV, 239, 1: *Ei ecce offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide, fili, remittuntur tibi peccata tua. Agros semper moneant de confessione instituenda, X, 275, 4.*

2. Medici sunt sacerdotes animæ morbis medentes, XII, 79, 2. Medici spiritalis munus quale, Job, 102, 2. *Facillantes confirmaverunt sermones tui, et genua tremantia confortasti, 355, 4. Me dicis spiritalibus obsequendum et credendum; est, X, 269, 4. Forum officium et opera, 273, 1.*

MEDIOCRITAS. Mediocritas cur umbilico designetur, V, 80, 1. Mediocritas optima optima est, et optanda, VI, 432, 2; 433, 2. Mediocritatem tota vita sua nos docuit Christus, XIV, 244, 1.

MEDITATIO. Meditatio, cogitatio, contemplatio, quomodo differant, IX, 427, 2. Meditatio quam sit

*unus, I, 259, 2. Et egressus fuerat (Isaac) ad meditantium in agro, inclinata jam die; 340, 2: Pater vero rem lacibus considerabat. Meditatio est clavis veritatis, XIII, 60, 2. Tunc Daniel... cepit intra semetipsum lacibus cogitare quasi una hora; et cogitationes ejus conturbabant eum; Job, 192, 2; Si dixeris: Consolabitur me laculus meus, et relebor loquens mecum in strato meo. Est clavis Scripturæ, XIII, 234, 4. Meditatio quadruplex causa est devotionis, X, 218, 2. Illuminat spiritum, et ignem amoris accendit, *Psalm.* I, 250, 4: *Concaluit cor meum intra me, et in meditatione mea exardescet ignis. Meditatio rerum divinarum fructum lingue est, XX, 140, 2. Meditatio judicii quas vires habeat in animo hominis, XXI, 392, 2. Meditatio crucis et passionis Christi est fons quo ligetur dæmon ne nobis noceat, IV, 299, 1. Meditatio est similis piscina, propter septem rationes, VIII, 478, 1, 2. Meditanda sunt sapientiæ precepta exacte et assidue, 217, 2. Meditari in justitia quid sit, 438, 1. *Cogitationum tuarum habe in præceptis Dei, et in mandatis illius maxime assiduus esto. Meditatio illa optima est quæ ad actiones particulares et singulares descendit, IX, 218, 4. Deatus vir qui in sapientia morabitur, et qui in justitia sua meditabitur, et in sensu cogitabit circumspectionem Dei.***

MEDIUM. 1. Medium sæpe sumitur non geometrico, X, 460, 2; XI, 359, 1. Medium sæpe capitur pro summo, XIV, 241, 2. An aliquando pro optimo, 242, 1. Medium est extremorum centrum, unio, finis, perfectio, *ibid.*, 2. In medio esse Hebræis idem est quod esse ex illis, vel inter illos, XII, 175, 1. Medius digitus vocatus est impudicus, XI, 680, 2.

2. In medio est virtus, V, 80, 4. Medium locum Christus semper elegit nascens vivens, moriens, XIV, 243, 2. Medius quis sit paries quem Christus dissolvit, quippe Judæos a Gentibus separaret, XVIII, 605, 4. Media via interpreti Prophetarum est sectanda, XI, 65, 4.

MEDIUS FIDUS. Medius Fidus erat ethnicis fidei præses, XIV, 579, 1.

MEDULLA. Medulla est ossium fomentum et firmamentum, 79, 2; 608, 4. Medulla impinguit et fovet ossa, X, 10, 2.

MEGARENSES. Megarenses quomodo solem cohererent, XXI, 37, 1. Megarenses filias non curabant, X, 95, 2. Quomodo a leonibus suis necati, 41, 2.

MEGARICÆ SPHINGES. Megaricæ sphinges proverbio vocantur meretricæ, IX, 350, 4.

MEGISTUS. Megistus a Paulo ad mortem rapto reversus, XVIII, 12, 1.

MEL. 1. Mel pluit et coelo, VI, 329, 4, 2. Est rosis medulla, XI, 552, 4, 2. Ejus generatio, VI, 429, 1, 2. Colligitur ab apibus, maxime a parvis V, 508, 4; VI, 229, 2. Est succus subtilissimus et saluberrimus, VI, 230, 4. Omnium sapor se ac-

commodat *ibid.* Est sincerum et non fucatum, *ibid.*, 2. Optimum ex thymo colligitur, 231, 4. Ejus præstantia unde colligitur, *ibid.* Mellis dulcor, IX, 332, 2. Mel optimum est in imo doli vel vase, V, 276, 1; XI, 368, 4. Mel novum est optimum, XV, 335, 1. Mel acreum ab iride generatur, I, 457, 2; X, 400, 1.

2. Mellis descriptio, usus et commoda, X, 347, 4; XI, 302, 2; 203, 1, 2. Ejus effectus, V, 508, 4. Mel sobrie sumptum salubre est, V, 160, 4. Ossa vegetat, 508, 4. Ejus nimis esus nocet, VI, 273, 2; 290, 2. Ipsum in se grave est, 290, 2. Nimis sumptum insalubre stomacho, II, 18, 1. Quæ in stomacho mala procreet, VI, 275, 2. Mel comestum in flavam bilem convertitur, XXI, 218, 2. Aliis rebus commixtus prodest, purum obest, VI, 211, 4. Ejus usus in medicinis, V, 508, 4; VI, 230, 4. Mel novum vino veteri miscendum ut fiat melleis, XV, 247, 2. Mel quod edebat S. Joannes Baptista quæ esset, 97, 2. Mel cur rogo parentum vel amicorum a veteribus infunderetur, X, 524, 4. Putredini medetur, et corpora servat ne putrescant, V, 282, 1; VI, 231, 1; X, 523, 2.

3. Mel quare Deus in sacrificiis vetuerit, II, 18, 4. Mel sacrificabant Gentiles, voluit id erat Judæis, XII, 613, 2; XVII, 321, 4. Olim offerbatur Baccho, II, 18, 4. Abfuit allegorie a Christi sacrificio, *ibid.*

4. Mel una cum lacte olim dabatur recens baptizatis, XI, 204, 4; XVIII, 268, 1. Dabatur olim sponsæ et convivis in epulo epniali, XII, 613, 2.

5. Mel est symbolum voluptatis et adulationis, II, 18, 2; VI, 273, 2 et seq. Item laudem humanarum, VI, 274, 2.

Mel symbolum est sapientiæ et sanctitatis, VI, 229, 1, 2; IX, 332, 2; 333, 1. Item amicitie, VI, 274, 4. Est symbolum castitatis et orationis, X, 317, 2. Item virginitalis, XI, 303, 1, 2.

MELAMPUS. Melampus medicus primus apud Græcos vinum aqua dilui præcepit, X, 437, 2; XXI, 279, 1.

MELANACTOS. Melanactos aquila invidiæ expers non clangit, nec mormurat, XIII, 390, 4; XIV, 7, 2.

MELANCHOLIA, MELANCHOLICI. 1. Melancholici characteres. Melancholici aliquibus latissimi sunt, sed mox fiunt tristissimi et mores simi, V, 418, 2. Semper tristes cogitationes habent, X, 22, 1; XIV, 86, 1. Sunt cogitandi et suspicaces, nec apti ad alios corripientes, IX, 432, 4; 544, 4; X, 102, 2; XI, 260, 2. Statim alligantur et queruntur, IX, 436, 4. Multa tristitia et horrida imaginantur, VI, 187, 1; 188, 2. Eorum varia phantasmata, III, 367, 2. Melancholici semper nost facit dolent, X, 459, 2. Ægre vino videntur, VI, 485, 2. Per terram denotantur, IX, 535, 1. Melancholia laborant litterati, XVII, 421, 1.

2. Melancholiæ effectus. Melancholia est animæ canalicula, X, 106, 2. Quomodo imaginationem

vitet, XIII, 58, 2. Iudicium turbat, IX, 544, 1. Melancholici maxime a demone occupantur, XVII, 434, 1. Melancholia utitur diabolus ad tentationes, III, 368, 1.

MELANCHTHON. Philippus Melanchthon vitam eremiticam damnari ab Apostolo perperum asseruit, XIX, 93, 2. Ejus de proprio verborum consecrationis sensu testimonium, XVIII, 359, 2.

MELANIA. Melania Romana, omnibus relictis, nuda in Palistinam profecta est, XX, 550, 2. In totum orbem benefica fuit, XIII, 371, 1. Quam generose responderit se ob aurum incarcerantibus, XIII, 313, 1. Cur genus suum aliquando apud Palaestina praefectum dilaudarit, VI, 298, 2.

MELANIA JUNIOR (S.). Melania junioris in florum morte constantia, II, 131, 2.

MELCHISEDECH. Melchisedech quis et qualis fuerit, I, 97, 1. Ejus nominis compositio et significatio, XIX, 408, 2; 411, 1. Id fuit proprium illi, 409, 2. An fuerit Spiritus sanctus, *ibid.* An angelus, *ibid.* Non fuit Sem aut Noe, nec Enoch, 409, 2; 410, 1. Non fuit Hebraei oriundus, 413, 1. Fuit unus e regibus Chanaanorum, I, 197, 4; XIX, 410, 1. Fuit rex Jerusalem, I, 197, 1. Cur dicatur sine patre et matre, XIX, 410, 1. Ejus parentes juxta Epiphanium, *ibid.* Cur ejus genealogiam non peritext Scriptura, *ibid.* Causa allegorica rei hujus, *ibid.* 2. Ejus auctoritas, fama et virtus, 413, 4. Solus inter Chanaanos veri Dei erat cultor, *ibid.* Virgo mansit sine uxore, 411, 1. Melchisedech fuit rex et sacerdos, Job, 292, 1. Sacerdotium non habuit successione hereditaria, XIX, 411, 1. Fuit verus sacerdos, obtulitque sacrificium panis et vini, I, 197, 2 et seq. Quomodo sacrificium obtulerit, *ibid.* Habuit tres actiones sacerdotales, 198, 2. Quomodo aeternus dicatur, XIX, 411, 1. Semper vivit symbolice, 413, 2. Benedixit Abrahamo tanquam majorem, *ibid.* In quo inferior sacerdotibus Aaronicis, 419, 1. Dignior tamen Aaron est, 394, 1. Accipiendo decimas, sacerdotes novae legis praefiguravit, I, 199, 1. Typus fuit Christi, sex imo octo de causis, I, 197, 2; XIX, 411, 1, 2 et seqq.

Melchisedechiani dicebant Melchisedech esse Spiritum sanctum, XIX, 409, 2.

MELCHIOR CANUS. Melchior Canus omnes artes servituti numerans ut chronologos, impugnatur, III, 127, 1.

MELCHOM. Melchom erat idolum Ammonitarum, quid significet vox haec, XIII, 547, 2.

MELCH. Melch et Melcha dicti sunt sol et luna, XII, 517, 1.

MELCH SALA. Melch Sala, sultanus Egypti, Christianorum filios a Tortoris emit, et in militia exerceri curavit, XVIII, 297, 1.

MELIOR, MELIUS. Meliora debent praesae deterioribus, non e contra, VI, 392, 2. Melius sit annihilari, quam peccare, VII, 164, 1. Melius est nascisse, quam scientem damnari, XX, 466, 2.

MELIS. Mells qui et taxus, quale sit animal, I, 635, 1.

MELITA. Melite situs, XVII, 426, 2. Melite duae sunt insulae, 434, 1. Ipsa vicinum habet isthmum, 431, 2. Ejus fertilitas et ager, 434, 1, 2. Ejus antiquitates, 435, 1, 2. Illic quando Paulus appulerit et inde recesserit, 425, 2. Fuit ab eo conversus, 435, 1, 2. In fide haeceus perseverat, 436, 2. Eam S. Paulus protegit saepe, *ibid.* Ante Paulum venenata habebat, 437, 1. Nunc caret venenatis animalibus, quin aliunde importata venenum ibi ponunt, XVII, 436, 2; XVIII, 14, 1.

MELITO (S.). S. Melito quomodo a matre ad martyrium incitatus, IV, 531, 2. S. Melito an fuerit episcopus Sardensis, cui scribit S. Joannes, XXI, 64, 1. Ejus elogium: quoto anno vixerit, *ibid.*

MELLITA. Mellitam placentam cur Graeci ori defuncti imponerent, XI, 756, 2.

MELO. Melo dicitur Nilus, cur, XI, 348, 4, 2.

MELODIA. Melodia summa est cum vocibus citharae consonant, XX, 128, 2.

MELOTE. Melote quae sit vestis, unde dicta, XIX, 489, 2.

MEM. Mem littera Hebraica saepe substituitur pro beth, et contra, IV, 218, 1. Mem quadratum in medio vocis מֵמָרְבֵּי temarbe quid denotet, XI, 236, 2.

MEMBRANA. In membranis scribebant veteres, XII, 517, 4. Membranas quas sibi mitti petierit Paulus, XIX, 314, 2. Membrorum reperte saepe Pergami, XXI, 51, 1.

MEMBRUM. 1. Membrorum singulorum hominis mira prorsus fabrica, IX, 478, 2 et seq. Membra non habet anima, XVIII, 443, 2. In membris quae secundum opposita latera sita sunt, reperitur quaedam aequalitas, etiam in situ, X, 178, 1. Membrorum functiones, juncturae et proprietates, XVIII, 376, 1; 636, 1, 2. Membra infirmiora sunt venter et intestina, 375, 1. Ignobiliora, pedes; inhonesta, verenda, *ibid.* Quae sint membra honesta corporis, 375, 2. Membrum unum ledens aliud, seipsum laedit, 376, 2. Membris ad Creatoris obsequium utendum est, XIX, 44, 2. Membrum nullum nobis rescere licet, nisi corpus periclitetur, XV, 166, 2; 167, 1; XVIII, 564, 1. In membris quo quis peccavit, maxime punitur, VI, 66, 1. Quae membra a quibus planetis regantur, 193, 2. Membrorum abscissionem in sanctis ad corpus unio, vel eorum gestatio futuram corporum docet resurrectionem, XII, 76, 4, 2.

2. Membra Christi in Eucharistia suam habent connexionem, ordinem et dispositionem, VI, 180, 1.

3. Membra corporis in Cantico saepe laudata quomodo intelligenda, VII, 459, 2. Membra veteris hominis sunt motus concupiscentiae, XIX, 404, 1. Membra omnes sumus unius corporis, id est Ecclesiae, XVIII, 206, 1; 636, 1. Quomodo simus omnes membra capitis Christi, 275, 2; 374, 2.

MEMNON. Memnon conditor urbis Susae, IV, 361, 1. Memnonis statua loquens, I, 429, 2.

MEMORIA. 1. Memoria sumpta pro reminiscendi fac. *lute.* Memoria non est in Deo, sed visio, XIV, 602, 2. Memoria qua arte juvetur, V, 185, 2. Memoriae labilis quod sit signum, 467, 2.

Secundo. Deus in memoria semper et ubique habendus, IX, 394, 1. *Omni vita tua dilige Deum, et invoca eum in salute tua;* X, 182, 2. *In omnibus operibus tuis praecellens esto. Ne dederis vacillam in gloria tua;* XI, 565, 2. *Redite, praeparatores, ad cor. Recordamini prioris saeculi, quoniam ego sum Deus, et non est ultra Deus, nec est similis mei;* XII, 190, 1. Memoria Dei sui quoque jugis quantum boni involvat, XII, 389, 1, 2. Memoria memor ero, et labesce in me anima mea. *Haec recolens in corde meo, ideo sperabo.* Memoria Dei amuletum peccati, Job, 304, 2; 314, 2. Fugit peccatum, 470, 2. *Annon cogitas quod Deus excelsior calo sit, et super stellarum verticem sublimetur?* Solidum parit gaudium, XII, 453, 2. *Ezraque, Jerusalem, et sta in excelsis: et circumspice ad orientem, et vide collectos filios tuos..... in verbo sancti gaudentes Dei memoria.* Memoria Dei plus delectat quam praesentia carnalium voluptatum, *Psal.* II, 5, 1. *Remittit consolari animam meam; memor fui Dei, et delectatus sum.* Memoria Dei summa benedictio est, XIV, 360, 1. Memoria Dei inter operandum quomodo haberi possit, *Psal.* I, 464, 1. *Si memor fui tui super stratum meum, in maluitinis meditabor in te, quia fuisti adiutor meus* (Vide Deum, cap. VI).

Memoria passionis et vitae Christi Christianis est velut unguentum odoriferum, X, 522, 1. Memoria Christi patientis omnia amara nostra dulcorat, XI, 627, 2.

Tertio. Memoria mortis quantum intersit. Memoria mortis est calceus christiani militis, XVIII, 580, 2. Memoria inferni remedium est contra tentationes, XIX, 443, 1. (Vide INFERNUS, MORIS).

Memoria malorum nulla erit in celo, XI, 752, 2. (Vide COELUM).

2. Memoria accipitur etiam pro fama et gloria, X, 522, 2. Item metonymico pro monumento ad gloriam erecto, X, 523, 2. Memoriam aeternam ambiunt omnes, XIII, 239, 2. Interitus memoriae magnus censetur malum, Job, 394, 1. Memoria sanctorum aeterna est, et quidem cum honore, impiorum cum infamia, IX, 317, 1. Memoria impiorum peribit, Job, 303, 1; 314, 1. Memoria iusti sempiterna, 276, 2. (Vide IUSTI, JUSTI).

Quomodo memoria Josiae regis sit in compositionem odoris, X, 521, 1. Quomodo quia memoriae sanctorum communicet, XVIII, 211, 1. Quomodo memoria mortui quiescere debeat, X, 285, 1, 2.

Memoriae sanctorum quae olim dicerentur, X, 521, 1. Memoriae sanctorum sunt quasi gazophylacium, XII, 788, 1.

MEMORIALE. Memoriale Dei fuit Israel, XII, 450, 1. Memorialia regum qualia, Job, 329, 4.

MEMPHIS. Memphis urbs Egypti formam habet perspicillii, ejus situs et auctor; fuit olim sedes regum Egypti: erant in ea columnae et pyramides, item sapientes et philosophi: fuit metropolis superstitiosis; coluere in ea Apini bovem, et aeneum bovis simulacrum; ad eam fugerunt Iudaei praemeta Chaldaeorum: nunc dicitur Cairus; fuit sedes sultani Egypti; ejus magnitudo, XII, 721, 1. 2. Memphis vetus urbs Egypti: sit ab alia parte Nilii Cairo opposita, XIII, 402, 4, 2. Memphis Parisios quinquies magnitudinis superat, XIV, 49, 1. Memphim captam a scis Seliinus Turcarum rex non est ausus ingredi, XIII, 75, 2.

MENANDER. Menandri haeresin quibus epistolae convellat Apostolus, XVIII, 19. Menander ponebat hic angelos quasi minores Deos, XIX, 94, 2.

MENAS (S.). S. Menae martyr's resolutio in morte oppetenda, et in tormentis generositas, I, 61, 2 et seq.; XI, 745, 1. Et in tormentis apparuit Christus, XVIII, 185, 2.

MENAS. Menas vir venerabilis dona impii rejecit, X, 223, 1.

MENDACIUM, MENDAX, MENTIRI. 1. *Varia harum vocum acceptio in Scriptura.* Mendacii nomina hebraice, V, 406, 2 et seq. Mendax Hebraei idem est quod fallax et evanidus, 328, 1, 2. Mendacium in Scriptura sumitur pro fraude et fallacia, 167, 2. Mendacium in Scriptura saepe quodlibet peccatum significat, IX, 442, 1, 2; XIV, 300, 1. Mendacium cur dicatur iniquitas, *Psal.* II, 320, 1. Mendaces in Scriptura vocantur omnes qui mandata Dei violant, XXI, 372, 1. Mendax etiam vocari potest qui aliud docet, aliud facit, IX, 442, 2. Mendacium sunt idola, quod nomen apud gentes etiam in usu fuit, XI, 397, 2. Mendacio coarguit Deus diffidentes potentia virtutis suae, *Psal.* I, 416, 1, 2. Mentiri quando dicantur fruges et fructus, XIII, 523, 1.

2. *Quotplex mendacium.* Mendacium est duplex, in verbis et factis, XVIII, 530, 1. Mendacium triplex est, mentis, oris et operis, XIII, 377, 1. Iterum triplex quoad obiectum, scilicet otiosum, jocosum, perniciosum, V, 167, 1. Quid mendacium materiale et formale, VIII, 290, 1, 2. Quod dicatur mendacium perniciosum, 289, 2. Mendacium perniciosum perfectum est mendacium, VI, 10, 2. Mentiri Spiritui sancto quid sit, XVII, 146, 2.

3. *Mendacium hominum indoles.* Fabricatores mendacii quales, Job, 298, 1. Sed tamen ad Omnipotentem loquar, et disputare cum Deo cupio, prius vos ostendens fabricatores mendacii, et cultores perversorum dogmatum. Mendacia eleganter concinnant, V, 278, 1. Qui nititur mendacis, hic pascit ventos; idem autem ipse sequitur avos volantes. Mendaces pascunt ventos, 276, 1. Homo mendax similis est vento et pastori ventorum,

277. 2. Eloquuntur quidquid in buccam venit, 365, 4: Labium veritatis firmum erit in perpetuum; qui autem testis est repentinus, concinnat linguam mendacii. Addunt mendacium mendacio, *ibid.* Raro verum dicunt, X, 192, 2; 193, 4: Ab remando quis mendabitur; et a mendace quid verum dicitur? Mendax est inconstans, et asserta mox negat, VI, 7, 1. Mendax in iudiciis effrons est, efflat mendacia cum impetu, dignus est cui flatus intercludatur, diu latere nequit, *ibid.* et seq: Testis falsus non erit impunitus; et qui mendacia loquitur, non effugiet. Mendax est perversus lingua, et velut figulus, V, 546, 1: Qui perversi cordis est, non inveniet bonum; et qui veritatem linguam, incidit in malum. Mentiantur impii imprudenter et levi de causa, VI, 40, 4: Testis iniquus deridet iudicium, et os impiorum decorat iniquitatem. Mendax mendacio pascitur et ei auscultat, V, 524, 2: Malus obedit lingue iniquae, et fallax obtemperat labiis mendacibus. Quis ejus sit panis, VI, 66, 4: Quavis est homini panis mendacii, et postea implebitur os ejus calculo. Mendacii fructum comedit omnis peccator, XIII, 423, 1: Avaris impietatem, iniquitatem, mesuratis, comeditis sapientem mendacii. Mendaces non sunt mentores sapientia, IX, 443, 2. Mendacium est evanidum, item fascium et praestigium, V, 406, 2.

6. Mendacium quam sit frequens et universale. Nemo est qui non mentiatur, IX, 239, 1: Noli esse mendaci omne mendacium, assistitas enim illius non est bona. In quo sensu omnis homo sit mendax, Psalm. II, 281, 4: Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax. Mendacium est ordinarie primum peccatum in pueris, Psalm. I, 373, 2. Alieni sunt peccatores a vulva, erraverunt ab utero, locuti sunt falsa. Mendaces filii hominum in stateris quomodo, Psalm. I, 399, 2: Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate in edipsum. Mendaces cur dicantur Cretenses, XIX, 525, 4.

8. Mendacium est illicitum, et quale sit peccatum. Primo Mendacii inventor est diabolus, et ipsum prociudit, XVI, 450, 2: Cum loquitur mendacium (diabolus), ex propriis loquitur, quia mendax est, et pater ejus. Homo mendax est filius et membrum diaboli, VI, 39, 2. Est similis diabolo, IX, 556, 2: Opprobrium nequam in homine mendacium, et in ore indisciplinatum assidue erit. Mendaces a diabolo fraudes et dolos concipiunt, V, 278, 1. Mendacium demonibus et hereticis familiare est, XXI, 206, 2.

Secundo. Mentiri nullo casu licet, et mendacium esse semper illicitum, I, 435, 4, 2; III, 13, 2. Tolensque mulier (Rahab) viros, abscondit, et ait: Faleo, venerunt ad me, sed nesciebam unde essent. Cumque porta clauderetur in tenebris, et illi pariter exierunt, nescio quo abierunt; persequimini oia, et comprehendite eos; V, 437, 2. VI, 403, 2;

415, 4; IX, 230, 4, 2; XIII, 281, 4, 2; XVIII, 329, 1; 642, 2: Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo; quoniam sumus invicem membra. In nullis gratiam est mentijendum, IX, 163, 4, 2: Ne accipias faciem adversus faciem tuam, nec adversus animam tuam mendacium. Mendacium adversus fratrem cavendum, IX, 229, 4, 2: Noli arare mendacium adversus fratrem tuum, neque in amicum similiter facias. Item aliud quoddamque, *ibid.* et seq. Mendacium esse licitum quidam vetero opinati sunt, ut Plato, Cassianus, etc., sed probatur contra filios in nullo casu esse licitum mentiri, I, 435, 2; III, 13, 2. Mendacium omne displicet Deo, et illud prorsus detestatur, V, 367, 2: Abominatio est Domino labia mendacia; IX, 556, 2. Mendacium perniciosum Deo et hominibus valde invisum, V, 167, 4: Sex sunt quae odit Dominus... oculos sublines, linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem, etc. Mendaces et corde duplices Deo hominibusque exosi, Job, 263, 4.

Tertio. Mendacium quando Deo et proximo nocet, est peccatum mortiferum, V, 377, 2: Verbum mendax justus delabitur; impius autem confundit et confunditur. Mendacium perniciosum est peccatum mortale, VIII, 289, 2: Os autem quod mentitur, occidit animam. Iocum et officiosum veniale tantum, *ibid.* Mendacia malitia, 290, 2. Est menda mentis, *ibid.* Mendacium affert mortem et occidit animam, Job, 531, 2 et seq: Donec superest halitus in me, et spiritus Dei in naribus meis, non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea medabitur mendacium. Mendacium perniciosum multorum malorum est causa, Psalm. I, 206, 4. Mendacium officiosum ad alterum gravius ducit, IX, 556, 2. Mendacium comparatur furto, 557, 4: Potior fur quam assiduitas viri mendacis, perditionem autem ambo hereditabunt. Est deterius fure, quomodo, *ibid.* Mendacii voluntas etiam in se mala est, IX, 230, 4. Consuetudo mentiendi pessima est, *ibid.* Noli mentiri omne mendacium: assiduitas enim illius non est bona. Quando mendacium facti sit licitum, XVIII, 530, 4.

5. Mendacium quos maxime dedecet. Mendacium quolibet dedecet, sed maxime principes et ingenuos, V, 528, 2 et seq: Non decent stultum verba composita, nec principem labium mentis, VI, 403, 1, 2; 432, 4: Vanitatem et verba mendacii longe fac a me; VIII, 290, 4. Dedecet divites, IX, 671, 4: Tres species odit anima mea, et aggravat valde animam illorum: pauperem superbum: divitem mendacem: senem fatum et insensatum. Mendacium est improborum et servorum, IX, 556, 2. Mendacium lenium et agreste est, X, 240, 2: Omnem escam manducabit venter, et est cibus cibo melior. Fauces contingunt cibum feracem, et cor sensatum verbum mendacia.

6. Mendacii effectus et poena. Primo. Mendacium infamem reddit, IX, 556, 2: Opprobrium nequam in homine mendacium, et in ore indisciplinatum assidue erit; 557, 1, 2: Mores hominum mendacium sine honore, et confusio illorum cum ipis sine intermissione. Omnes mores bonos de honestate, *ibid.* Mendacium est res erubescenda, X, 358, 1: Erubescite... a presidente et a potente de mendacio. Mendacium sequitur furum et libidineum, XXI, 276, 2. Mendacium est maxime probrosum, V, 529, 1: Hi empti sunt ex hominibus primitiv Deo et Agno; et in ore eorum non est inventum mendacium.

Secundo. Mendaci etiam vera dicenti non creditur, VI, 432, 4. Semper audienti suspectus est, etiam vera loquens, IX, 557, 2.

Tertio. Mendacio assuetus nil evincit, sed potius sibi obest, V, 277, 4. Mendacium debiles habet pedes, veritas stabiles, XIX, 301, 1. Mendacium statim deprehenditur, nec durabile est, V, 364, 2: Labium veritatis firmum erit in perpetuum: qui autem testis est repentinus, concinnat linguam mendacii.

Quarto. Mendax non effugiet vindictam vel hominum, vel certe Dei, VI, 7, 4: Testis falsus non erit impunitus: et qui mendacia loquitur, non effugiet. Panis mendaci initio docet, sed in fine instar lapidis indurecit et gravat comedentem, Job, 426, 2: Panis ejus in ulero illius vertetur in fel aspidum intrinsecus. Mendacium et dolorum merces justa, Psalm. I, 267, 1: Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur; cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

MENDICANTES ORDINES. Mendicantes ordines divini instituti consilio, et quare, II, 494, 2.

MENDICARI. MENDICITAS. MENDICUS. 1. Mendicaverit an aliquando Christus, XVI, 82, 2. Christus mendicavit, XVIII, 470, 2: Scitis enim gratiam Domini nostri Jesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, n' illius inopia divites essetis. Mendici sunt despiciendi, nec calumniandi, V, 527, 4: Qui despiciit pauperem approbat factori suo; VI, 161, 4: Qui coluntur pauperem, ut augetur divitias suas, dabit ppe ditiori et egebit. Mendici sunt viles Ecclesiae, XVIII, 375, 2: Sed multo magis quae videntur membra corporis infirmiora esse, necessariaiora sunt; et quae putamus ignobiliora membra esse corporis, his honorem abundantiorum circumdamus; et quae inhonesta sunt nostra, abundantiorum honestatem habent. Mendici docent nos orare, et operi Dei postulare, XV, 139, 2. Mendici Dei sumus quotquot sumus, I, 290, 2: Si fuerit Deus mecum, et custodierit me in via per quam ambulo, et dederit mihi panem ad vescendum, et vestimentum ad induendum... erit mihi Dominus in Deum, XIV, 136, 1. Mendicorum olim statio Romae in ponte erat, XVIII, 118, 2. Mendici quare jam ad fores templorum sedant, 114, 1. An hoc consul-

tum ut et in templis pauper mendicent, *ibid.* Sunt caeli piores, *ibid.*

2. Mendicatio, praesertim quae ex culpa evenit quam sit probrosa et sordida, X, 342, 1: Fili, in lenore vitae tuae ne indigeas: melius est enim mori quam indigere. Mors est potius quam vita, 343, 4: Vir respiciens in mensam alienam, non est vita ejus in cogitatione victus; alii enim animam suam cibis alienis, vir autem disciplinatus et eruditus custodiet se. Homo imprudens et impudens dulcem sibi aestimat mendicium, quia mavult iners invertecare ore mendicare, quam honeste manibus laborare, 343, 2. In ore imprudentis condatur inopia, et in ventre ejus ignis ardebit. Mendici sunt similes canibus, XX, 468, 4. Mendici validi non sinendi manducare, X, 313, 2. Mendicatio periculosa non est religiosorum propria, VI, 434, 1: Mendicantem et divitias ne dederis mihi, tribue tantum victui meo necessaria. Mendicanti ars optima laudare dantis liberalitatem, XVIII, 475, 4 (Vide PAPPIUM, PAPPERTAS).

MENDUM. Mendum in libro Paralipomenon correctum, IV, 171, 2.

MENELAUS pontifex Judaicus. Menelai pontificis Judaici scelera, XIV, 497, 1. Menelaus callido Jasonem in ruinam suam sacerdotio exclusit, IV, 515, 2. Emit pontificatum, licet ad eundem inhabilis, *ibid.* Amotus est a sacerdotio per fratrem suum Lysimachum, 516, 1. Juridice contra eum proceditur, sed iudices pecunia corrupti, *ibid.* 7. Jussus est ex alta tori in cruces praecipitatus, XVIII, 475, 4. Idque iusta talionis poena, *ibid.*

MENELAUS Helena maritus. Menelai oratio cordata, Job, 293, 2.

MENELICH. Menelich an sit filius reginae Sabae e Salomone conceptus, XVI, 60, 1.

MENENICUS. Menenias Agrippa plebem senatorum narratione apologi reconciliavit, VI, 398, 4.

MENI. Meni quid: est dactylon, cur: an Mercurius, XI, 750, 1. Unde dicitur, *ibid.* 2. Eadem dea quae fortuna et Gad, 750, 2; 751, 4.

MENIANA. Meniana quae sint, XII, 811, 2.

MENIPPUS. Menippus quomodo ab amasia deceptus, XXI, 527, 4.

MENS. I. MENTIS DEFINITIO, NATURA, PROPRIETATES. — 1. Definitio mentis. Mens unde dicta sit, IX, 431, 4. Mens ex eo dicta est quod emineat in anima, vel a graeco $\mu\epsilon\nu$, id est luna, quia sicut luna crescit et deficit, sic mens nunc caput animae inserit, nunc decidit in infimam, *ibid.*, X, 396, 2; XVI, 41, 1. Mens corde denotatur, ab ea vita animae procedit, V, 507, 4. Mens aliquando idem quod sensus, XVIII, 389, 2. Mens utitur, spiritus meus orat, mens autem mea sine fructu est. Et intelligentia passiva, quae scilicet loquens intelligitur ab audientibus, 390, 4. Mentem Christo demebat Apollinariæ, XVIII, 334, 2.

2. Mens natura et proprietates. Mens eminentior omnis sensus in se continet, IX, 437, 4; XI,

66, 1. Mens est auri, oculus et cor. etc., XI, 182, 1. *Ecce cor populi huius, et aures eius aggravatae; et oculus eius claudat, ne forte videat oculis suis, et auribus suis audiat, et corde suo intelligat, et converteretur et sanem eum.* Mens habet suas aures, oculos, sed mentales. XIV, 63, 1: *Verbum Domini, quod factum est ad Michæum Morastibiten ... quod vidit super Samariam et Jerusalem.* Mens quos habet lumbos, XX, 257, 2: *Propter quod succineti lumbos mentis vestrae, perfecte sperate in eam quae vobis offertur, gratiam.* Mentis facies est decora, V, 532, 2: *In facie prudentis lucet sapientia: culti stultorum in finibus terra.* Mens est velut lux a Deo immissa hominibus, VI, 83, 2: *Lucerna Domini spiraculum hominis, quae investigat omnia secreta ventris.* Mens ab infinito Deo creata, infiniti boni capax est, et eo solo satiari potest, XI, 651, 1. Ejus intima patent Deo, V, 22, 2. Ejus rex est Deus, 93, 2: *Sicut divisiones aquarum, ita cor regis in manu Domini: quocumque voluerit, inclinabit illud.* Liberum tamen ea habet arbitrium, ibid. Mens nostra rex est, XVI, 369, 1, 2. Est in homine princeps, XVIII, 637, 2.

Mentis character imago est lingua, XVIII, 389, 1. Per ventrem representatur VI, 462, 2: *Quae (sapientia) pulchra erit tibi, cum servaveris eam in ventre tuo, et redundabit in labiis tuis.* Ejus et ventris comparatio, V, 239, 2: *Omnen escam manducabit venter, et est cibus cibus melior.* Fauces contingunt cibum feræ, et cor sensatam verba mendacia. Mentis ænigma, X, 559, 2.

Mens humana corporis illigata hebetatur, et quasi soporatur, XIV, 395, 1: *Et reversus est angelus, qui loquebatur in me, et suscitavit me, quasi virum qui suscitatur de somno suo.* Mentis via vaga est, VI, 451, 1: *Tria sunt difficilia mihi, et quartum penitus ignoro, viam aquilæ in calo, viam colubri super petram, viam navis in medio mari, et viam viri in adolescentia.* Ejus arcuum viro prudenti latibulum est, 138, 1: *Callidus videt malum, et abscondit se: innocens pertransit et officulus est damno.* Ejus veritas et mendaciam quæ sint, XIII, 377, 1.

Mens ordinarie in cognitione phantasmatis utitur, XIII, 245, 2. Cur spiritualia non tam perfecte apprehendat quam sensibilia, X, 561, 1, 2. Mens Prophetæ vi divini spiritus acta, sui tamen est compos, XX, 438, 1.

3^a Mentis officia. Mens nequit esse otiosa, ergo bene agit, X, 187, 1: *Mitte illum in operationem, ut vocet: multum enim malitiam docuit otiositas;* XVIII, 171, 1. Mens adificat animam in omni virtute, V, 402, 1. Ipsa in homine gubernaculum tenere debet in mari temptationum, VI, 212, 2. Sibipsum speculum est, 350, 2: *Quomodo in aquis resplendit vultus prospicientibus, eia corda hominum manifesta sunt prudentibus.* Mens sapientis dirigit os ejus, V, 507, 1: *Cor sapientis erudit os ejus, et labiis ejus addet gra-*

tiam. Mentis oculi semper in Christum intendere debent, VII, 115, 2: *Sapientis oculi in capite ejus: stultus in tenebris ambulat.* Mens ad se trahens Deum, trahitur ad Deum, 485, 2: *Trahit me: postea curremus in odorem unguentorum tuorum.* Mentis solitudo cum corporis solitudine semper conjungenda est, XIII, 314, 2: *Ducam eam in solitudinem, et loquar ad cor ejus.* Mentis solitudo in quo consistat, XXI, 244, 2: *Et mulier fugit in solitudinem, ubi habebat locum paratum a Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta.* Quæ in ea observanda, 245, 2. Mens post communionem cum Deo unienda, XIV, 469, 2 (Vide COMESTIO, EUCARISTIA). Mens sicca sapientissima, V, 156, 2. Mens alenda in mensa, VII, 214, 2 et seq. Mens ægra a Christo sananda, XVI, 369, 1, 2. Mens quæ ita inter peccata constrigitur, ut sine peccato evadere nequeat, quid facere debeat, IV, 293, 2.

4^a Mentis bonæ commoda. Mens bene sibi conscia, quantum sit bonum, V, 321, 2: *Melior est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena victimis cum jurgio.* Sed ea quæ in peccato est, nunquam quiescit, ibid. Mens bona velut fons est, 142, 1: *Bibe aquam de cisterna tua, et fuenta putei tui.* Mens sana generat spiritus sanos, vitiata vitiosos, 436, 2: *Vita carnis, sanitas cordis; putredo ossium, invidia.* Mentium bonarum est timere culpam ubi non est, IV, 276, 1: *Mens sancta est habitatio Dei, IX, 627, 1: Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.* Mens in Deo defixa non facile mutatur, X, 33, 1: *Homo sanctus in sapientia manet sicut sol: nam stultus ut luna mutatur, XIV, 597, 2.* Mens prudentum est gravis, stabilis, composita; stultorum levis et vaga, et utraque in oculis se prodit, VI, 550, 2: *In facie prudentis lucet sapientia: oculi stultorum in finibus terræ.* Mens dum recte agit, et ceteras potentias recte agere cogit, rex est, V, 498, 2: *Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.* Mens fortis et discreta per virum, infirma et indiscreta per molliorem denotatur, X, 373, 1. Mens fidelis mystice est lobes, XIV, 543, 2. Mens pulchra et pulchro corpore colligitur, X, 386, 2 (Vide ANIMA, ANIMUS).

MENSA. 1^a Veterum usus circa mensam. Mensa an olim veteres acubuerint, 1, 372, 2; 523, 1. Accubebant veteres mensæ strati in toris seu lectulis mensalibus, XV, 551, 2: *XVI, 122, 2; 530, 2.* In mensa veteres serios et sapientes sermones miscbant, IV, 362, 2. Mensam veteres cur ponerent diis suis XI, 750, 1. Mensæ quibus ministrarent viduæ et diaconi, XVII, 160, 2; 162, 2.

2^a Mensa sacræ apud Judæos et Christianos. Mensa panum propositionis describitur, I, 642, 1 et seq.; XII, 814, 1. Mensa panum propositionis a corona palmi ambiebatur, V, 255, 2. Eucharistiam significat, XIX, 432, 2; 436, 1. Mensæ pa-

num propositionis effigies cernitur Romæ in arcu triumphali Titi, IV, 505, 1. Mensæ binæ sanctuarii quid mystice sint, XII, 800, 1, 2. Mensæ quadratæ templi significant firmam propositam virtutis concepte et mente destinate, XII, 800, 2. Mensa solis in Æthiopia quæ dicitur, XXI, 37, 1. Mensam pretiosam Ptolemæus Philadelphus templo Hierosolymitano dedi, XIV, 558, 2. Item Justinianus imperator templo S. Sophiae, ibid.

3^a Quæ in mensa sint servanda, X, 120, 1, 2; 123, 2; 124, 1, 2; 139, 2; 140, 1. Qualis mensa Christianorum esse debeat, XVIII, 659, 2; 660, 1. In mensa tenenda novissimus locus, non primus occupandus, XVI, 495, 1, 2. Mensæ accumbens cur præ cæteris timore Dei opus habeat, XX, 673, 2. Cur mensæ benedicamus, XIX, 227, 2. Mensa est viva beneficentia Dei concio, ibid. Ejus beneficium cur dicatur verbum Dei et oratio, ibid. Quomodo Manichæi mensæ benedicerent, 224, 2. A mensa orandum, III, 259, 1. Mensa pauperis et divitis in quo differat, V, 461, 2. Mensa principis est mendax et fallax, cur, VI, 480, 2 et seq. (Vide CONVIVIVM).

4^a Quid symbolice mensa significet. Mensa symbolum est armoniæ, deliciarum et omnium bonorum, VI, 477, 1. Mensa designatur temporalium bonorum copia, XVIII, 191, 1.

Mensa spiritualis quæ sit, X, 120, 1. Mensa sapientiæ est mystice mensa Eucharistica, V, 247, 2; 250, 2; VI, 477, 1. Item altare, 250, 2 et seq. Typus est Ecclesiæ, VI, 176, 1. Et sapientiæ, ibid.

Mensa somitur aliquando pro lectione Scripturarum sanctarum, Psalm. I, 448, 2. Mensa animæ Scriptura est et lex Dei, XVIII, 491, 1. Quomodo mensa Judæorum iis facta sit in scandalum, 190, 2.

Mensa beatorum quam plena, XI, 751, 2. MENSIS. 1^a Mensis unde dicitur, X, 396, 2. A luna exordium, medium, finem, nomen capit, ibid. Mensis apud Hebræos tripliciter accipitur, XIII, 624, 2. Duodecim mensium Hebræorum ordo et nomina, I, 525, 1; IV, 228, 1. Mensium Hebræorum nomina videtur esse Chaldaica, XIV, 361, 2. Mensibus lunaribus utebantur Hebræi, et eos ab uno novilunio ad alterum computabant, I, 525, 1; XI, 571, 2. Menses Hebræorum, Græcorum, Chaldeorum quot essent dierum, XXI, 225, 1. Menses aliquos Judæi sacros habebant, XVIII, 553, 1.

2^a Mensis Nisæ sive paschalis egiat, et mira quæ in eo contingunt, I, 524, 2. Unde mensis Nisan primus dignoscatur esse sive paschalis, 525, 1. Mensis quartus quæ fuerit quo Ezechiel primam suam visionem vidit, XII, 476, 2. Mensis quarti die nona, et quinti decima die cor Judæi jejunarent, XIV, 446, 1, 2. Cur mensis quarti die decima septima, cur item mensis quinti die prima et nona, ibid. Cur mensis septimi die decima, mensa mensis die decima, ibid. Cur mensis quinto et

septimo, XIV, 439, 1. Quo mens Christus cælum ascendit, et quata ejus die, XVII, 63, 2.

MENSTRUUA. 1^a Menstrua quid sint; ea non habuit beata Virgo, XVI, 69, 2. Menstrua quam sint perniciosa, II, 98, 2. Menstrua mulierum sint causa earum iracundia, IX, 668, 2. Eorum virulentia, 376, 2.

2^a Menstruorum fluxus quid tropologicè significet, II, 99, 1. Est typus peccati, XIV, 517, 2. Menstrua symbolice significant per carnalia et sanguinaria, XII, 365, 2.

MENSTRUATA. Menstruatæ congradi Judæis erat inhibitu sub pena mortis, et atque apud eos peccatum mortale, non tamen modo est mortale, sed veniale, II, 131, 1. Erat hæc lex æreonomialis ibid. Menstruata non cognoscenda, XII, 632, 2. Menstruata quomodo expiatur, II, 99, 1.

MENSURA. 1^a Mensura quatuor habet significationes, XVIII, 435, 1, 2. Mensura, pondus et numerus in omni re quid sit, XIX, 84, 2. Mensura justa in emendo vendendique adhibenda, idque Deo volente, II, 128, 2; V, 312, 1. Mensuras iniquales odit Deus, eas qui habet, peccat contra justitiam VI, 57, 2. Injustam mensuram qui habet quinquid scelerum est causa, II, 128, 2. Mensuræ rerum omnium in templo a sacerdotibus asservatæ ad fraudem vitandam, IV, 129, 2. Mensura tritici vel hordei olim servis quolibet mensa dabatur, XVI, 179, 1.

2^a Mensuræ vestibuli sive porticus templi describuntur, XII, 791, 1, 2. Mensura hominis, quæ est angeli, quanam sit, XXI, 379, 2 et seq. Quid per eam significetur, 380, 1. Mensura inferni quæ, 285, 2 et seq.

3^a Quæ sit mensura fidei, XVIII, 205, 2. Mensura gratiæ non datur ex meritis, 625, 1.

Mensuram peccatis et peccatorum statuit Deus, XV, 495, 2. Mensura peccantibus a Deo statuta, ut ea repleta regna et respublicas puniat, XIX, 122, 2. Mensura peccatorum impleta, gentes quaslibet puniat Deus, XII, 196, 2.

MENTHA. Mentha quæ sit herba, XV, 493, 4.

MENTUM. Mentum inter animalia homo solus habet, III, 518, 4, 2. Illud tangendo olim salubatur, ibid.

MERCATOR, MERCATURA. 1^a Mercatura natura et pericula. Mercator dictus a Mercurio, VI, 306, 1. Mercatura cedit agriculturæ, et ipsa fraudibus subjacet, V, 398, 2. Mercatura totum hominem sibi vindicat et res est periculosa, X, 17, 1. *Dux species difficiles et periculosa mihi apparuerunt; difficile exiit negotians a negligentia, et non justificabitur cupio a peccatis laborum.* Mercator facile negligit Deum cultum, 117, 2. Ejus negligentia varia, ibid. Mercatoris vix sunt immunes a peccato, 19, 2: *Sicut in medio compingnis lapidum palus figitur, sic et inter medium venditionis et emptionis angustialiter peccatum.* Consideretur cum distinguenda diligentia Mercatorum

fraudes in vendendo et emendo. XIII, 626, 2; 627, 4: Quando transibit mensis, et venundabimus merces; et sabbatum, et aperiemus frumentum: ut imminuamus mensuram, et augemus solum, et supponamus stateras dolosas, ut possideamus in argenteo egenos, et pauperes pro calcamentis, et quisquilias frumenti vendamus? Vocari possunt Chananeae, 449, 7: Chananeae, in manu ejus statera dolosa. An possint salvari, X, 20, 2. An mercatores Deo placere possunt, XIII, 449, 2. Quales damnantur, X, 21, 2: Si non in timore Domini tenueris te instanter, cito subvertetur domus tua.

2º Mercatorum labores et aviditas, VI, 64, 2. Gaudet de laboribus, ibid. Laudant propria, damnant aliena, ibid. Utiliter ex uno loco in alium migrant, 336, 1. Quotopere lucro inhiunt, XIII, 625, 1. Mercator opibus inhiens, non sapientiae, stultus est, 510, 2: Quid prodest stulto habere divitias, cum sapientiam emere non possit? Mercator iniquus lingua mendaci thesauros congregat, VI, 100, 2: Qui congregat thesauros lingua mendaci, vanus et exorsus est, et impingetur ad laqueos mortis. Mercatorum avaritia incusatur, XI, 348, 3. Mercator justus pauper locupletis iniquo praestat, VI, 2, 2: Melior est pauper, qui ambulat in simplicitate sua, quam dives torquens fatia sua, et insipientes. Mercatorum sua protrudere voluntium allocationes vocari possunt cantium meretricis, XI, 353, 1. Mercatura vocari potest meretricium, et meretricium mercatura, 352, 2; 353, 1. Cum mercatore non est consulendum de mercium aut versone traiectione, X, 234, 2.

3º Mercatorum iniquorum pena. Mercatorum mercimonia saepe incassum cadunt, ob neglectum Dei cultum, XIV, 324, 1: Seminastis multum, et intulistis parvum; comeditis, et non estis satiati; bibistis, et non estis inebriati; operuistis vos, et non estis calefacti; et qui mercedem congregavit, misit eam in sacculum peritumum. Mercatura luca cito dilabuntur, XIV, 165, 1. Mercator prudens dilesceat, tunc merarius depauperatur, VI, 98, 2. Mercatoris ejusculum Lugdunensis opes injuste parit: quomodo avolarint, XII, 142, 1.

4º Mercatorum officia. Mercatores timorem Dei praeculis habent, X, 20, 2. Lucri studium temperent, XIII, 430, 1.

5º Mercatura spiritualis. Mercatorum multi, inferno eo labore, cujus vel dimidio lucrati essent caelum, XIX, 205, 1. Mercatura virtutis praestantissima, V, 85, 2: Melior est acquisitio ejus (sapientiae) negotiatio argenti, et auri primi et purissimi fructus ejus. Mercari tempus quid sit, XVIII, 666, 1: Redimite tempus, quoniam dies mali sunt.

MERCENARIUS Mercenarii dies quales, Job, 323, 2. Omnes numerandi, 183, 2. Cum mercenario non est consulendum de anni consummatione, X, 255, 1. Mercenarii anni vastationis Moab qui sint, XI, 304, 1, 2.

Mercenarius pastor quis sit, VI, 473, 2. Hic tempore veniente fugit, ibid. et seqq. Mercenarii pastores describuntur, XII, 746, 2.

MERGES. 1º Merces est quasi premium labori congruum et debitum, V, 531, 2. Merces supponit meritum, XV, 152, 2. Merces et meritum sunt correlativa, XVIII, 58, 2. Merces subinde capitur pro lucro opere, XIV, 444, 2. Merces laborem solatur, IX, 322.

2º Merces operario statim danda, IV, 286, 1: Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitui. Merces operariorum non fraudanda, Job, 632, 1: Si adversum me terra mea clamavit, et cum ipsa sulci ejus deflent; si fructus ejus comedi absque pecunia, et animam agricolarum ejus affixi: pro frumento oriatur mihi tribulus, et pro hordeo spina. Mercadem mercenario debitam negantes, vel minuentes, vel alio modo intervertentes, sunt vere homicidae, X, 209, 1: Qui auferit in sudore panem, quasi qui occidit proximum suum; qui effundit sanguinem et qui fraudem facit mercenario, fratres sunt. Merces operariorum defraudata clamat in caelum, XX, 204, 2: Ecce merces operariorum, qui messuerunt regiones vestras, quae fraudata est a vobis, clamat in caelum. Mercadem in dando spectans, male dat, XVIII, 208, 1.

Merces quomodo a Deo data Nabuchodonosori pro expugnata Tyro, XII, 718, 1.

3º Merces timentium Dominum partim aeterna, partim temporalis est, VI, 195, 2: Non amittetur cor tuum peccatores: sed in timore Domini esto tota die. Quia habebis spem in novissimo, et praestolatio tua nunquam auferetur. Eterna eos maxime animat, ibid. Hae solatur labores Christianorum, VI, 333, 3. Merces plena Christianorum quae sit, XX, 635, 2: Videte cosmetipos non perdati quae operati estis, et ad mercedem plenam accipiat. Cor merces honorum operum dicitur corona justitiae, XIX, 312, 1: In reliquo reposita est mihi corona justitiae quam reddet mihi Dominus in illa die justus Judas. Merces respondet merito, hoc autem facit gratia, XV, 443, 2: Cum vero autem factum esset, dicit dominus vineae procuratori suo: Voca operarios, et reddet illis mercedem. Merces debetur merito, et operi heroico meritum mercedis, XVIII, 58, 2: Reddet (Deus) unicuique secundum opera ejus: tunc quidem, qui secundum patientiam boni operis gloriam, et honorem, et incorruptionem guardant, vitam aeternam; 331, 2. Mercedis aeternae spe operari, bonum est et meritum, 330, 4: Debet in spe, qui arat, arare, et qui trahit, in spe fructum percipiendi. Merces boni operis ad Deum relata est divina et aeterna, XV, 181, 2. At vana intentione facti porit, ibid.: Attendite ne justitiam vestram facialis coram hominibus, ut videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum, qui in caelis est. Merces et laurea

apostolica integra apud Deum servatur, strenue, etsi sine fructu laborantibus, XI, 583, 2. Et ego dixi: In vacuum laboravi, sine causa, et vane fortitudinem meam consumpsi: ergo iudicium meum cum Domino, et opus meum cum Deo meo. Mercedem Prophetam accipere quid sit, XV, 279, 1: Qui recipit Prophetam in nomine Prophetam, mercedem Prophetam accipiet, et qui recipit justum in nomine justum, mercedem justum accipiet. Magna est merces elemosynae, etiam ingrato data, XVIII, 476, 1. Mercedis in caelo inaequalitas, XV, 326, 1: Qui vero in terram bonam seminatus est, hic est qui audit verbum et intelligit, et fructum offert, et facit aliud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud vero trigessimum. Merces mortis innocentium est palma martyrii, XII, 226, 1: Haec dicit Dominus: Qui fecit vocem tuam a ploratu, et oculi tui a lacrymis: quia est merces operi tuo, ait Dominus: et revertentur de terra inimici (Vide COELUM, GLORIA COELESTIS, MERITUM, OPERA).

MERCURIUS. Mercurius quis deus et unde dicatur, VI, 307, 2; XVII, 290, 1; 292, 2. Mercurius Hebraeis dicitur Mercoth. VI, 305, 1. Quibus rebus praesesset, XVII, 290, 1. Est deus mercatorum et praeses negotiationum, VI, 305, 2; X, 20, 1; XI, 750, 2. Datus est artis et fallaciae, V, 266, 1. Ejus inventa, XVII, 290, 2. Ejus insigne cur virga, ibid. Ejus fabula moralizata, ibid. Unde dictus Hermes, 290, 1. Mercurius erat etiam viarum praeses, VI, 305, 2; 307, 1. Edungebatur tunc trunco habitu ex vili lapide, 306, 1; 307, 2. Colebatur lapidis unius injecto ad acervum, 306, 1. Cur ita colebatur, et unde ritus iste dimanarit, 307, 1, 2. Mercurii acervus quis dicatur, VI, 305, 2. Mercurius cur dicatur dux gratiae, X, 10, 2.

Mercurius mysticus quis sit Christianis, VI, 307, 2.

MERCURIUS pro planeta sumptus. Astrologi etiamnum multam vim ei ascribunt in eos qui eo ascendente nascuntur, XI, 760, 2.

MERCURIUS TRISMEGISTUS. Mercurii Trismegisti elogium, IX, 10, 1. Censuit deos ab hominibus fieri, ibid. A Mose SS. Trinitatem didicit, XVIII, 50, 1. Quare demones coli jusserit, 52, 1.

MERETRIX. 1º Meretricium nomen. Meretrix quid proprie significet, XXI, 325, 1. Meretrix vocatur meretrix, cur, XI, 352, 2; 353, 1. Meretrix vocatur mulier mala et extranea, V, 173, 1, 2. Meretrix in Scriptura vocatur prostibulum, II, 435, 1. Vocatur ignis, V, 173, 1, 2: Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant? Aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantae ejus? Sic qui ingreditur ad mulierem proximi sui, non erit mundus cum tegerit eam. Sunt, et vocantur vitulae lascivientes, XIII, 419, 2: Ephraim vitula docta diligere tritum, Etiam viri dici possunt ob abusum libidinis et naturae, 346, 1: Ipsi cum meretricibus conversabantur, et cum effeminatis sacrificabant.

2º Meretricium indoles, habitus, artes, ill. aera, insidia. Meretrix est impudens, V, 265, 1. Est stulta et clamosa, 263, 1, 2: Mulier stulta et clamosa, plenae illecebris, et nihil omnino sciens. Meretrices sunt garrulae et vagae, 189, 1: Et ecce occurrit illi mulier ornata meretricio, preparata ad capiendas animas, garrula et vaga, IX, 691, 1. Nequeunt domi consistere, V, 189, 2. Gaudet videri, 187, 2: De fenestra enim domus mea per cancellos prospexi; et video parvulus, considero vecordem juvenem qui transit per plateam iuxta angulum, et prope viam illius graditur, in obscuro adesperascente die, in noctis tenebris, in caligine. Ejus domus scatet jurgis et litigiis, VI, 104, 2.

Meretricium habitus lascivus, V, 188, 1. Soleat se ornatas amasias suis exhibere, ibid. Milia norunt et excogitant artes ad incautos alliciendos, 189, 1. Aromatibus et floribus respungunt lectos suos, 192, 1: Integri fanibus lectulum meum, stravi tapetibus pictis ex Aegypto. Asperit cubile meum myrrha, et aloë, et cinnamomo. Olim caecis addebat crepiaculum, 196, 2. Formam ostentant, 264, 1. Earum pulchritudo saepe est aliena et fucata, 130, 1.

Meretricium artes et illicia, V, 130, 1, 2: Ne attendas fallaciae mulieris, faveas enim distillant labia meretricis, et nitidius oleo guttur ejus; 264, 1, 2: Sedet in foribus domus suae, super sellam in ecclesio urbis loco. Sunt callidae, 188, 2. Earum illecebrae, ibid. et seq. Illarum blanda verba animos amasiorum ligant, V, 194, 1: Irretrahit cum multis sermonibus, et blanditiis laborum praetrazit illum. Meretricis sermo est mollius, 132, 3; 174, 1, 2: Non concupiscit pulchritudinem ejus cor tuum, nec capias rutibus illius. Ejus illecebrosa verba, IX, 384, 2: Speciem mulieris alienam multi admirati, reprobi facti sunt; colloquium enim illius quasi ignis ardet. Ejus blanda et oscula, et unguenta, V, 132, 2. Cantus earum sunt sibilus serpentum, V, 133, 2. Meretrices insidiae, insidiatur ad latro, VI, 202, 2 et seq.: Insidiatur in via quasi latro, et quos incautos videt, interficit. Magna raptrix est, 203, 1. Vecordes juvenes et habitu et oculis meretrix dignoscit, V, 188, 1. Qua arte amasios suos delineat et illaqueat, VI, 201, 1. Meretricium in magnates imperium, V, 154, 1.

3º Meretrices omnium vitiorum sunt receptacula. In meretricie omnium ferarum congeries, est vorax et velut siren, VI, 202, 2. Cur meretrices vocentur crudeles, V, 136, 2: Ne des alienis honorem tuum, et annos tuos crudeli. Sunt velut serpentes, 268, 1. Meretrices sunt scelorum spolia, VI, 203, 2. Earum in turpitudine perseverantia, XII, 419, 1. In illarum donibus dominantur demones, VI, 267, 2: Et ignoravit quod ibi singigantes, et in profundis inferni convivia ejus.

4º Quanta damna sibi inferant meretrices. Meretricium probum et infamia, XII, 29, 1. Filii

quoque Memphis et Taphnes constupraverunt le-
jusque ad verticem. Meretricum vilis et propu-
dium, et quam vile ejus sit pretium, V, 174, 1, 2: *Pretium enim scorti vix est antea panis; mulier autem virtutis pretiosam animam capit. Fœtum ple-
rumque impediunt, 143, 1. Soboles sæpe suppo-
nunt, 144, 1. Indolem suam proli suæ communi-
cant, XIII, 285, 1. Earum sordes et fœtor, V, 182, 1: Qui autem adulter est... turpitudinem et ignomi-
niam congregat sibi, et opprobrium illius non de-
lebitur, VI, 591, 2; XIV, 189, 2. Comparantur
stercori, IX, 284, 1: Omnis mulier, quæ est for-
nicaria, quasi stercus in via ab omnibus concu-
tabitur. Est sordium cloaca, ibid. Sæpe lue vene-
rea computrescit, V, 349, 2: Putredo in ossibus
ejus, cum confusione res dignas gerit. Meretrix est
inops et egena, 263, 2. Meretrices nunquam ex
meretricio dillescent, XIV, 69, 1, 2: Omnes mer-
cedes ejus comburentur igne, quia de meretricibus
congregata sunt, et usque ad mercedem meretricis
reverentur. Amasios et jam plangendo delinunt,
71, 1. Meretricis negre convertuntur ad Deum, V,
69, 2: Omnes qui ingrediuntur ad eam, non re-
vertentur, nec apprehendent semitas viæ.*

5^a Quanta damna suis anasitis meretrices præ-
sentent. Primo, Meretrix est profunda fossa in quam
demerguntur omnia hominis bona, VI, 157, 1: *Fovea profunda est alienæ; cui iratus est Domi-
nus, incidit in eam; 201, 1: Fovea enim profunda est meretrix, et puteus angustus, aliena. In eam
incidit, cui Dominus iratus est, 157, 1. Meretrix
os est quasi vorago profunda et æterna, VI, 156, 2. Voragini maris assimilatur, XII, 667, 1. Meretrix
est patrimonii vorago, IX, 282, 2: Ne des forni-
cariis animam tuam in illo, ne perdas te et hære-
ditatem tuam. Meretrices opes amasiorum suorum
exhauriunt, V, 137, 2: Ne des alienis honorem
tuum, et annos tuos crudeli. Ne forte impleantur
extranei viribus tuis, et labores tui sint in domo
aliena. Pauca dant, ut majora accipiant, 194, 1.
Meretrix opes amplissimas exhaurit, 174, 1, 2. Ipsa
loculos exhaurit, et ad pauperatatem redigit,
ibid. Maritum devorat, 350, 1. Est limax, ibid.
Meretricum amor est inhonestus, infaustus, brevis,
liberis, 145, 1; 146, 1. Non extinguunt æstus
libidinis, 141, 1: Bibe aquam de cisterna tua, et
fueris pulvis tui.*

Secundo, Quæ damna antea meretrices infan-
tis, et damna fornicationis, V, 133, 1, 2. No-
vissima... illius amara quasi absinthium, et
acuta quasi gladius bipectus, VII, 274, 2. Inveni
amariorem mortem mulierem, quæ laqueus venato-
rum est, et agena cor ejus; vincula sunt manus
illius: qui placet Deo, effugiet illam; qui autem
peccator est, expietur ab illa. Meretrix contraria
est sapientie et virtuti, V, 262, 1, 2: Mulier stulta
et clamosa, pleneque illecebris, et nihil omnino
sciens, VI, 199, 2. Quem honorem homini meretri-
ces nulant, V, 146, 1. Auferunt homini cor,

XIII, 344, 2: Fornicatio, et vinum, et ebrietas
auferunt cor. Quibus rebus dementem amasios,
XXI, 313, 2. Meretrix est perniciis, nugacitas,
dolium perforatum, et puteus, 201, 2; 202, 1.

Meretrix animam viri perdit, V, 174, 1, 2: *Pretium enim scorti vix est unius panis; mulier autem virtutis pretiosam animam capit. Eius domus ducit ad mortem, 68, 1: Inclinata est ad mortem domus ejus, et ad inferos semitas ipsius. Hæc item est domus gigantum, ibid. Ipsa mortem affert, 67, 2; 134, 1: Pedes ejus descendunt in mortem, et ad inferos gressus illius penetrant. Est mors et sepulchrum, 200, 1. In sphinge adombratur, 194, 2. Viam sternit ad gehennam, 134, 1; 268, 2. Recta ad inferos deducit, VI, 447, 1. Est laqueus inferni, V, 268, 2.*

6^a Meretrices quam fugiendæ et cavendæ. Me-
retriculum an licitum ante legem Mosis, XVIII,
293, 1: Neque fornicari, neque adulteri, etc., re-
gnum Dei possidebunt. Meretricium quam fœdum sit,
296, 2: Omne peccatum extra corpus est: qui autem
fornicatur, in corpus suum peccat. Meretricis
aspectus cavendus, X, 361, 1. Remedium adversus
earum illecebras, V, 133, 2. Meretrices publicæ an
permittendæ sint, negatur IX, 527, 1. Nec in hospi-
tibus, ibid., 2 (Vide LUPANAR). Meretricem ducere
hoc fine ut turpitudini finem imponat, sanctum et
honestum est, XIII, 284, 1.

7^a Varii usus populorum circa meretrices. Me-
rettrices olim ex pudore se pallio aut velo tegere
solebant, VII, 505, 2. Olim cocco utebantur, XI,
114, 1. Romæ habitum habebat a matronis diver-
sum, V, 188, 2 et seq. Meretricum forniceæ erant
in atris et mortuorum sepulchris, 134, 2 et seq.
Meretrices secreta habitant in secessibus et locis
ignotis, ibid. Nomen suum non tantum collis suis,
sed et in fronte inscribebant, XII, 39, 1; XXI,
314, 1. Olim primitias lucris Veneri consecra-
bant, XIV, 69, 1. Meretricum regina Maacha, III,
634, 1.

MERGISAFAER. Mergisafer locus conversionis
S. Pauli dictus est: ejus celebritas, XVII, 209, 2.

MERGULI. Merguli imago sunt demones, XXI,
360, 2.

MERIDIES. 1^a In meridie Adam peccavit, et
Christus in cruce fixus, XV, 621, 1; 632, 1.

2^a Meridies clara et universale die prædi-
cationem, quæ una est ex Ecclesiæ orthodoxæ
notis, significat, VII, 502, 2 et seq. 3^a Ecclesiæ
Romane symbolum, 503, 1. Meridies in Eucha-
ristia, 594, 1. In cælo, ibid. Beate æternitatis,
ibid., 2. Meridies summus contemplantionis gradus,
ibid. Est symbolum Jerusalem et Sionis, 503, 1.
Christi nativitatem, et ejus crucifixionem adom-
brat, ibid. Est symbolum ardentis persecutionis,
502, 1. Item afflictionis et calamitatis, XI, 302, 1.
Item summæ claritatis et charitatis, VII, 502, 1.
Meridies sunt charitate ferventes, 524, 1. Meridians
quid significat, 498, 1.

MERINTHUS. Merinthos Christianismo Judæis-
mum agglutinari volebat, XIX, 518, 1, 2.

MERITUM. 1^a Meritum quid sit, ejus natura.
Meritum quid sit, VII, 312, 2. Merces correlativa
est meriti, VIII, 479, 2 et seq. Meritum majus facit,
non major labor, sed gratia major, XV, 440, 1, 2.
Meritum consistit non in rei quantitate, sed in
qualitate, XVII, 238, 1. Quomodo merita electioni
Dei tribuantur, XVIII, 24, 2. Merita cujusque causa
sunt electionis ad gloriam, X, 172, 4, 2. Ante eo-
rum prævisionem nullum Deus pro libito eligit vel
maledicit, 352, 1: Væ vobis, viri impii, qui dere-
liquistis legem Domini Altissimi! Et si nati fueritis,
in maledictione nascemini: et si mortui fueritis,
in maledictione eritis pars vestra. Merita Chri-
sti sunt causa prædestinationis æternæ fidelium,
XVI, 397, 1: Omne quod datur mihi Pater, ad me
venit: et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.
Sine prævis meritis homo justificatur, XV, 65, 2.
Merita nostra non sunt condigna vita æterna, nisi
ex gratia XVIII, 115, 1. Stipendia enim peccati
mors. Et nunc autem Deo, vita æterna in Christo
Jesu Domino nostro.

Merita beate Virginis prope infinita sunt, VI,
525, 1, 2 (Vide MARIA).

2^a Merita bonorum operum ascruntur, IX,
464, 1: Omnis misericordia faciet locum unicuique
secundum meritum operum suorum, XVI,
230, 2; XVIII, 581, 2: Secundum duritiam tuam
et impavens cor, thesaurizans tibi: tam in die
iræ et revelationis justitiae Dei; 260, 1: Qui
plantat et qui rigat unum sunt. Unusquisque autem
propriam mercedem accipiet secundum suum
laborem; 445, 1: Id enim, quod in præsentem est,
momentaneum et leve tribulationis nostræ, supra
modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus
operatur in nobis; XIX, 472, 1, 2: Credere enim
oportet accedentem ad Deum quia est, et inquirentibus
se remunerari sit; 485, 1: Fide Moyses
grandis factus, negavit se esse filium filitæ Pha-
raonis, magis eligens affligi cum populo Dei,
quam temporalis peccati habere jucunditatem,
majores divitias æstimans thesauro Ægyptiorum,
improperium Christi: aspicebat enim in remun-
erationem. Meritum gloriæ per bona opera contra
Calvinum astruitur, XX, 50, 2: Beatus vir qui
suffert tentationes, quoniam cum probatus fuerit,
accipiet coronam vitæ quam repromisit Deus dili-
gentibus se. Mereri quantum quotidie possumus,
XXI, 87, 1. Merita singulis momentis adaugere
possumus, IX, 512, 2: Non impediatis orare
semper, et ne verear is usque ad mortem justificari:
quoniam merces Dei manet in æternum. Merita
augendi bona praxis, XX, 583, 1, 2: Quidquid
petierimus, accipiemus ab eo; quoniam mandata
ejus custodimus, et ea quæ sunt placita coram eo,
facimus. Merita bonorum operum colligenda sunt
in hac vita, VI, 48, 1, 2: Propter frigus piger
neque haurit: merendū est ergo malis, et non da-

bitur illa. Mereri post mortem nihil possumus,
IX, 422, 2 et seq.: Da et accipe, et justifica
animam tuam. Ante obitum tuum operare justitiam
quoniam non est apud inferos invenire cibum
(Vide GRATIA, OPERA).

3^a Meritorum solidaritas vel reversibilitas quan-
tenus extendatur. Merita rectorum et plebium sit
invicem connectuntur, XVI, 743, 2: Vos autem
greges mei, hæc dicit Dominus Deus: Ecce judicio
inter pecus et pecus, arietum et hircorum. Merita vel
demerita parentum, aliquando in filios redundant,
XV, 495, 2: Et vos implete mensuram patrum
vestrorum. Merita bona patrum degenerent filios
non juvant, XVII, 193, 2: Dices ergo: Fracti sunt
rami, ut ego inserar. Bene, propter incredulita-
tem fracti sunt. Tu autem fide stas: non altius
sapere, sed time. Merita aliena non juvant in ju-
dicio, 450, 2: Nos manifestari oportet ante tri-
bunum Christi, ut referat unusquisque propria
corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

MERLINUS. Merlinum aiant per demonem in-
cubum esse progenitum, IV, 294, 1.

MERODACH. Merodach commune fuit nomen
regum Babylonis. XI, 484, 1, 2; XII, 317, 1.
Quis fuerit ille qui legatos ad Ezechiam misit, IX,
484, 1, 2.

MEROPE. Meropes quinam dicantur, I, 476, 2.
MEROVEUS. Meroveus Chilperici regis Franco-
rum filius quomodo et sacra Scriptura sortem suam
didicerit, XI, 223, 2; 224, 1. In patrem Chil-
pericum contumax penas dedit justo Dei judicio,
VI, 450, 1.

MERULUS (S.). S. Merulus assidue psalmodia
intentus cælitus fuit coronatus, X, 490, 1. Ex
ejus sepulcro mira odoris fragrantia exhalavit, XIX,
376, 1.

MERUM. Merum bibebant antiquissimi, XXI,
279, 1 (Vide VINUM).

MESA. Mesa rex Moab qua occasione immolavit
suis manibus proprium filium, non regis Edom,
XIII, 549, 1.

MESOPOTAMIA. Mesopotamia sic dicta, quia in
medio duorum fluminum sita, IV, 447, 2. Mesopo-
tania caput pro omni regione que est trans Eu-
phratem, XVIII, 172, 1. Orientalis est Palestina,
XI, 510, 2. An e Mesopotamia venerunt Magi
Christum natum adorantes, XV, 71, 2.

MESOROMASDES. Mesoromasdes Persis est sol,
IV, 379, 1.

MESSALA CORVINUS. Messala Corvinus etiam
propri nominis oblitus est, XII, 45, 1.

MESSALINA. Messalina Claudii imperatoris uxor
fuit infamis, XIII, 283, 1.

MESSANA. Messana an fuerit Paulus, XVII,
440, 1.

MESSIAS. 1^a Messia, multimodis promissus fuit
Judæis, et quoniam futurus esset ejus munus et
officia. Messias dicitur quod Christus, XVI
820, 2. Ejus nomen erat Sionch id est salus vni-

mittendus a Deo, 461, 1, 2. Messie nomen nunquam per crasin contrahitur, XVI, 278, 1. Messias est maxima promissionum Veteris Testamenti, XVIII, 158, 2. Judais primo promissus et revelatus est, 64, 2. Messie tempus multi Prophetæ in Veteri Testamento præcise indicant, XX, 254, 1. Messias adventu David efflagit, Psalm. II, 103, 2 et seq. Messias cur regi Achaz promittitur, XI, 190, 1 et seq. Messie adventum Judæi et Prophetæ semper expectant, X, 233, 1; 234, 2; 237, 2; 556, 2. Is prædictur versaturus in templo a Zorobabele edificando, atque in hoc Christus Messias promissus docuit, ergo Messias frustra a Judais expectatur, XII, 776, 1, 2.

Messias debet esse non purus homo, sed etiam Deus, XV, 485, 1, 2. Ejus ortus an incognitus esse debebat, XVI, 423, 2. Messias quomodo filius et dominus David, Psalm. II, 253, 1, 2. Messie munia et officia quæ sint, XI, 714, 1, 2 et seqq. Messias legem novam inducet antiqua priore, XII, 232, 2. Ejus est miserorum misereri, XV, 454, 2. Messias non debuit esse pontifex terrenus, degens in templo Salomonis, XIX, 424, 1. Non soli Judæi ab eo vocandi erant, XVIII, 472, 1. Ejus tempus vocatur novissimum, XVIII, 343, 1; XIX, 222, 1; 298, 2; XX, 473, 1. Ejus tempus, lex et ætas in Scriptura vocantur novissima, XIII, 506, 1. Morituros probatur, ideoque ab Hebræis vocatur *barneph*, id est filius caducus, *ibid.*, 643, 2.

2. Messiam jampridem venisse ostendit contra Judæos cum expectantes, XII, 772, 1, 2; XIV, 222, 1, 2; 339, 1, 2 et seqq.; 617, 2. Eum jam debere venire seiebant passim Judæi, XVI, 363, 1. Messie tempus instare Judæis omnibus persuasum erat, XVII, 154, 1. Hic venit tempore deploratissimo regnum Israel, XV, 41, 2. Tum ex Deo, tum ex Juda et Judæis natus est, XVIII, 65, 2. Se esse Messiam sensim Christus aperuit, XVI, 338, 1. Messiam esse Christum S. Petrus confitetur, XVI, 365, 2. Hunc esse Joannem Judæi malebant quam Christum, XVI, 314, 1.

Qualem Messiam expectent Judæi et quando, XIV, 265, 1; 467, 2; 528, 1, 1, 2; XV, 364, 1; XVI, 514, 1, 2; 590, 2; XVIII, 174, 1, 2. Eum putabant Judæi fore æternum, nec moriturum, sed sinistro Scripturam intelligebant, XVI, 513, 2; 514, 1. Eum mutationem quandam miram in frumento facturum agnoscent Rabbini, XIII, 472, 1. Ejus tempore tradunt Rabbini animata omnia munda fore, XVII, 235, 2.

MESSIS. 1. Messis quomodo per terræ laborem paratur, IX, 206, 2. Messis collocanda in congrua terræ cultura, XII, 409, 2. Messeri parvam inferunt in horrea qui cultum Dei negligunt, XIV, 323, 1, 2. Messum impij comedunt alieni, Job, 428, 2. Messis quo mense in Judæa fieret, XVI, 365, 1. In Ægypto fit in maio, 660, 2.

2. Quæ sit messis spiritualis, XVI, 366, 1 et

seqq. Messis vocatur multitudo populi parata ad recipiendum salutarem doctrinam, XV, 252, 2. Dominus messis est Christus, *ibid.* Messis illa vera est quæ semen suum reddit multiplicatum et novum, V, 328, 2. Messis in die judicii quæ futura, XXI, 284, 1.

MESSORES. Messores in æstate refrigerio indigent, VI, 269, 4.

METALEPSIS. Metalepsis crebra est apud Prophetas Minores, XIII, 237, 2.

METALLUM. Metallorum magna est inter se vicinitas, V, 297, 2. Metallorum mystica explicatio, Job, 546, 1.

METAMORPHOSIS. Metamorphoses variae a genibus factæ, IV, 427, 2. Metamorphosis Nabuchodonosoris in bestiam quomodo contigerit, XIII, 59, 1, 2 (Vide NABUCHONOSOR).

METAPHORA. Metaphoris gaudet Hebræi et Syri, XVIII, 269, 2. Metaphoricæ locutiones Prophetarum, XIII, 223, 1 (Vide PROPHETÆ. SCIENTIÆ SENSUS).

METATHESIS. Metathesis in littera R in variis linguis frequens est, XV, 678, 2. Eadem in multis vocibus variarum linguarum locum habet, XVI, 504, 1, 2.

METELLUS. Metellus Macedonicus quam fuerit sui secreti tonax, IV, 305, 1; IX, 276, 1.

METEMPSYCHOSIS. Metempsychosis Pythagorica quæ esset, XV, 688, 2. Metempsychosin Judæi teorabant, XVII, 101, 1.

METEORA. Meteoque potentiam Dei declarant, Job, 512, 2. Meteora ignea in fine mundi cadent de celo, non inuicem stellæ, XXI, 158, 2.

METHODIUS. Methodius martyr an sit auctor libri prophetici qui ejus nomine circumfertur; videtur supposititius, XIII, 232, 2.

METHONENSES. Methonenses quomodo noxios Africae filios seduit, V, 277, 1.

METIRI. Metiri se suo pede solet sapiens, VI, 217, 1.

METONYMIA. Metonymia crebra Prophetis æque ac poetis, XIII, 237, 2.

METOPA. Metopa vocantur quadrata spatia inter capita trabium, XII, 814, 2.

METRETA. Metreta quæ sit mensura, et unde dicta, XVI, 330, 2.

METROPOLIS. Metropolis Hebræis vocantur matres, et urbes reliquæ filia, XII, 618, 1. Metropolis fidem reliquas urbes sequuntur, XVII, 33, 1.

METUS. 1. Metus affectus. Metuenti partes extremæ debilitantur et flaccescunt, XII, 554, 1. Metus levis pallorem, gravis nigrorem inducit, XIII, 493, 2. Metus pallorem membris inducit et lingue silentium, XIV, 9, 2. In metu et pavoro anxie lux et dies expectatur, XI, 333, 2. In metu misera est vita, XXI, 159, 1. Metus subitus parit in militibus inconstantiam, infidelitatem, etc., IV, 435, 1. Me-

tum saepe Deus amicorum suorum hostibus inmittit, XI, 464, 2.

2. Metus in ordine ad salutem considerata. Metus ab hæreticis pro dilgentia perperam capitur, XIX, 31, 2; *Itaque, charissimi, non ut in præsentia mei tantum, sed multo magis nunc in absentia mea, cum metu et tremore vestram salutem operamini.* Metus salutis fidem specialem hæreticorum excludit, 31, 2; 424, 2. Metus est fideli necessarius quoad salutem suam, XX, 552, 1. Metus stimulus est ad veram penitentiam, IV, 477, 4; *De propitiato peccato noli esse sine metu.* Metus tam est de futuro quam de præterito, *ibid.* Metus optimus justitiæ et gratiæ custos, IX, 89, 2; *Fili, accedens ad servitutem Dei, sta in justitia et timore.* Metus sanctorum esto sint in gratia, XX, 585, 2. Metus justus Tobia senioris de hædo furto; et S. Sanctuli de pane sibi divinitus oblato, IV, 276, 1 (Vide TIMOR, ubi omnia quæ hic tantum indignantur, fusius evolvuntur).

MEUM. Meum et tuum sunt causa discordiæ, IX, 670, 1.

MEXICANI. Mexicanorum feralia sacrificia, et crudelis idololatria in immolandis hominibus; II, 417, 2; XII, 71, 1. Mexicani recoens natos pueros in frigidam aquam cur immergebant, XII, 606, 1. Cur eorumdem ad fidem Christi conversio sit facilis, II, 417, 2.

MEZENTIUS. Mezentius atheus arma sua numina fecit, IV, 554, 1. Mezentius tyrannus quam fuerit atrox, IX, 289, 1. Mezentii insolentia quomodo compressa, XII, 715, 1.

MICA. Micas quare colligi jussit Christus post multiplicationem panum; eas etiam colligunt morati Religiosi; quæ miracula circa eas facta sint, XV, 359, 2.

MICCA. Micca Philodemi filia mori maluit quam a Leucio duce violari, XIII, 183, 2.

MICHA. Michæ idololatria quando contigerit, III, 217, 2. Michæ idolum in urbe Dan erexit, XIII, 417, 1, 2.

MICHEAS. Michæa fuero duo, XIV, 62, 1; 159, 2. Michæas Propheta fuit Morasthites, 62, 1. Fuit ex tribu Juda, 62, 2. Nominis ejus etymon, 64, 1, 2. Quando foruerit, XI, 59, 2. Quando cœperit prophetare, XIII, 255, 1. Quid scribat, 255, 1; XIV, 64, 1, 2. Ejus argumentum, XIV, 62, 2. Michæas Propheta suppar est Isaia, et ad verbum idem subinde cum eo dicit, XIII, 238, 1; XIV, 63, 2; 95, 1; 107, 1. Concisus est et plenus affectibus, XIV, 86, 1. Quando ediderit oraculum de Christo in Bethleem nascituro, 112, 2. Idque post vastationem per Assyrios, 107, 1. Ejus hieroglyphica, XIII, 260, 1. Ejus ænigmata, 266, 2. Ejus adagia, 271, 1, 2.

Michæa erga populum suum zelus, XIV, 57, 2; 85, 2. An nudus et spoliatus incesserit, et quare, 69, 2. Qua ratione se filius Novi Testamenti annucreet, 97, 2. In se representavit parvitiem et

magnitudinem Bethleem, et Christi in Bethleem nati, 110, 1, 2. Michæas dura ab Achab passus est, XIX, 488, 1. Martyr occubuit, et Martyrologio ascriptus est, ejus corpus sub Theodosio seniore reperit, XVI, 62, 2. Ejus sepulcrum fuit in Morasthi, 62, 1.

MICHAEL (S.). 1. Michaelis etymon, nomen ejus idem sonat quod quis ut Deus, IV, 289, 2; XV, 603, 2; XX, 666, 1; XXI, 21, 2. Cur vocetur Deus, XIV, 383, 2. Ex quo ordine angelorum sit, XIII, 412, 2. An ex Archangelis, an ex Principibus, *ibid.* Verius esse Seraphinum et primum inter Seraphinos, XIII, 443, 1; XVI, 14, 2; XXI, 22, 1, 2. An et quomodo Seraphinus sit simul et Cherubinus, XII, 503, 2. Michæa deo non sunt, unus Seraphinus, alter Angelus Ecclesiæ custos, XIII, 443, 2. Michael est supremus omnium angelorum, XVI, 13, 1. Est princeps angelorum, etiam missus legitur, XIX, 363, 2; 364, 1; XX, 666, 1. Est Angelus faciei Dei, XI, 733, 2.

2. S. Michael Luciferum principem demonum antagonista habet, XIV, 381, 1. Ejus prælium triplex cum Lucifero fuit, XXI, 235, 1; 246, 1, 2. Ejus emblema, 21, 2 et seq. Ejus humilitas exaltata fuit, VI, 414, 1. Ipse humilis sedem Luciferi superbi in celis obtinuit, XI, 291, 2. Est princeps angelorum, qui in Dei obsequio, ac consequenter in celo perstiterunt, XXI, 246, 2. Est princeps exercitus Dei, III, 31, 2; 32, 1.

3. Illustrissima quoque Veteris Testamenti apparitiones S. Michæi tribuuntur, quindecim numerantur, XIII, 168, 1, 2 et seq. An fuerit angelus exterminator, XVIII, 342, 2. 2. Tulit legem Hebræis et Decalogum Dei nomine proclamavit, XVII, 178, 2; XIX, 364, 2. Ejus altercatio cum diabolo de Mosis corpore, XX, 666, 2. Quomodo non est ausus diabolum blasphemie insimulare, 668, 2. An per os asinæ Balaam sit allocutus, 462, 1. Fuit Israelis protector et ductor, IV, 847, 1; XI, 733, 2. Fuit et protector et præses Synagoge, uti uno Ecclesiæ, IV, 347, 2; IX, 483, 2; XIII, 165, 1; XIV, 122, 2; 267, 1; 372, 1, 380, 2. Fuit angelus stans inter myrieta, et cur ibi steterit, XIV, 362, 2 et seq. Cur venerit in adiutorium Gabrielis certantis contra Angelum Persarum, XIII, 443, 2. Argonautas direxit et juvit, XVII, 325, 1; 327, 1.

4. S. Michael Christum in hortu confortavit, XVI, 264, 2. An S. Petrum et carcerem liberavit, XVII, 451, 2. Cur eum et carcere eduxerit, 263, 1.

5. Varia S. Michaelis in Ecclesiæ munia, XIII, 466, 1, 2. Est præses et princeps Ecclesiæ totius, IV, 347, 2; XIII, 443, 2; XIX, 132, 2; XXI, 246, 2. Tuetur et custodit summum Pontificem, XIV, 381, 1 et seq.; XV, 403, 1. Est Mars Christianorum, et templum olim Marti dedicata varia, modo a Christianis ab ipso cognominantur, 165, 2. Quomodo Polonos contra Lithuanos juverit, XIII, 466, 2.